

متن جدید و نهایی لایحه حمایت از خانواده از طریق فرهنگ عفاف و حجاب (۲۵/۲/۱۴۰۳)

فصل اول - کلیات

ماده ۱ - خانواده به عنوان کانون اصلی رشد، تعالی و آرامش انسان اصالت دارد و برهنگی، بی‌عفتی، کشف حجاب و بدپوششی در انظار عمومی، معابر یا اماکن عمومی که نوعاً در محضر نامحرم است، اعم از فضای حقیقی یا مجازی و تبلیغ یا ترویج رفتارهای مذکور نقض بندهای یک و هفت اصل سوم و اصل دهم قانون اساسی است و مطابق احکام این قانون و سایر قوانین ممنوع می‌باشد.

تبصره ۱ - «اصالت خانواده»، بر اساس سیاست‌های کلی نظام در حوزه خانواده، عبارت است از محور قرار گرفتن خانواده در تصویب و اجرای قوانین، مقررات، برنامه‌ها، سیاست‌های اجرایی و تمام نظامات آموزشی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی، به‌ویژه نظام مسکن و شهرسازی، تحکیم و ارتقاء سرمایه اجتماعی آن بر پایه رضایت و انصاف، خدمت و احترام و مودت و رحمت.

تبصره ۲ - بی‌عفتی عبارت است از هر نوع رفتار و گفتار و حرکت شهوانی خلاف شرع.

ماده ۲ - وزارت کشور با تشکیل ستاد موضوع بند ۶-۲ ماده ۶ مصوبه شماره ۸۲۰ شورای عالی انقلاب فرهنگی که در این قانون به اختصار «ستاد» نامیده می‌شود، با حفظ استقلال دستگاهها در انجام تکالیف قانونی، وظیفه هماهنگی و نظارت بر عملکرد دستگاهها و نهادها و اشخاص حقوقی که در این قانون و مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی در حوزه عفاف و حجاب برای آنها تکلیف مشخص شده است را برعهده دارد و با استفاده بهینه از همه ظرفیتها، امکانات، منابع و تشکلهای غیردولتی و مردمی اقدام می‌نماید و گزارش آن را ابتدای آبان‌ماه هر سال به شورای عالی انقلاب فرهنگی و مجلس شورای اسلامی ارائه می‌کند.

تبصره ۱ - ستاد با عضویت بالاترین مقام دستگاههای مذکور در فصل سوم این قانون به استثنای ماده ۱۶ و رئیس شورای عالی استانها و دو نفر از اعضای کمیسیونهای قضایی و حقوقی و فرهنگی مجلس شورای اسلامی (هر کمیسیون یک نفر) به انتخاب مجلس (به عنوان ناظر) تشکیل می‌شود.

تبصره ۲ - دستگاههای مذکور در فصل سوم این قانون که ذیل قوه مجریه نیستند از جمله نیروهای نظامی و انتظامی و سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران با اذن مقام معظم رهبری موظف به همکاری با ستاد می‌باشند.

تبصره ۳ - دستگاههای اجرائی و نهادهای مذکور در این قانون، مکلفند گزارش عملکرد سالانه خود را تا ابتدای مهرماه هر سال به وزارت کشور ارائه دهند.

تبصره ۴ - رئیس مجلس شورای اسلامی مکلف است، هر سال یک جلسه علنی مجلس را در اجرای ماده « ۱۰۷ » قانون آئین نامه داخلی مجلس شورای اسلامی به ارائه گزارش موضوع این ماده اختصاص دهد.

تبصره ۵ - قوه قضاییه در اجرای وظایف خود مکلف به رعایت این قانون و مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی در حوزه عفاف و حجاب می‌باشد.

فصل دوم - وظایف عمومی دستگاههای اجرائی

ماده ۳ - کلیه دستگاههای مذکور در ماده « ۲۹ » قانون برنامه پنج‌ساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۴/۱۲/۱۳۹۵ و ماده « ۵ » قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۸/۷/۱۳۸۶ مکلفند در دورههای آموزش ضمن خدمت کارکنان، نسبت به آموزش «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» به ویژه «تعهد زوجین به یکدیگر» و ترویج «فرهنگ عفاف و حجاب» به صورت حضوری در هر سال، اقدام کنند.

تبصره ۱ - سازمان اداری و استخدامی کشور مکلف است حداکثر ظرف سه ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون با همکاری مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه، محتوای آموزشی موضوع این ماده را مطابق احکام این قانون و مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی در

حوزه عفاف و حجاب تهیه و به شورای مذکور ارسال کند. نظرات اصلاحی آن شورا برای آن سازمان لازم الاجرا است. عدم اعلام نظر شورای مذکور ظرف حداکثر سه ماه، مانع از اجرای محتوای آموزشی مذکور نیست.

تبصره ۲- دستگاه‌های اجرائی موضوع این ماده مکلفند با همکاری سازمان تبلیغات اسلامی برنامه‌ای جهت تبیین «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» در قالب محتوای آموزشی موضوع تبصره (۱) این ماده، با بهره‌گیری از شیوه‌های مناسب شهری و اجرایی برای خانواده‌های کارکنان خود طراحی و برگزار نمایند.

ماده ۴- دستگاه‌های مذکور در فصل سوم این قانون مکلفند ظرف سه ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون، شاخص‌های ارزیابی و اثربخشی عملیاتی خود را در چهارچوب اسناد و قوانین بالادستی، مطابق با وظایف تخصصی تعیین شده در مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی در عرصه عفاف و حجاب و این قانون، تهیه و به شورای عالی انقلاب فرهنگی ارسال کنند، نظرات اصلاحی آن شورا، لازم‌الاتباع است. پس از گذشت سه ماه، عدم اعلام نظر این شورا مانع از اجرای شاخص‌های مذکور نیست. همچنین دستگاه‌های مذکور، موظفند برنامه اقدام سالانه خود در حوزه عفاف و حجاب را ابتدای خردادماه هر سال، در چهارچوب شاخص‌های تایید شده به ستاد هماهنگی و راهبری اجرای مصوبه عفاف و حجاب، جهت تصویب و نظارت بر اجرای آن ارائه نمایند تا حداکثر ظرف سه ماه به تصویب اکثریت وزرای عضو ستاد برسد.

ماده ۵- کارگروه ساماندهی مد و لباس موظف است بر اساس معیارهای مصوب شورای فرهنگ عمومی کشور که به تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی رسیده است، دستورالعمل سالانه طراحی، تولید و عرضه لباس و معیارها و شرایط واردات لباس متناسب با «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» را برای دستگاه‌های اجرائی مربوط و کلیه صنوف و صنایع مرتبط تهیه نماید. این دستورالعمل پس از تصویب در کمیسیون متشکل از وزرای فرهنگ و ارشاد اسلامی، آموزش و پرورش و صنعت، معدن و تجارت و ابلاغ توسط وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی برای کلیه دستگاه‌های اجرائی موضوع ماده ۳ این قانون و کلیه صنوف و صنایع مرتبط لازم‌الاتباع است.

تبصره- شورای فرهنگی عمومی کشور بر اساس معیارهایی که به تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی رسیده است، موظف است دستورالعمل سالانه طراحی، تولید و عرضه‌ی اسباب‌بازی، عروسک و مجسمه متناسب با سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور و فرهنگ عفاف و حجاب را به دستگاه‌های اجرائی مربوط و کلیه صنوف و صنایع مرتبط از طریق وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی ابلاغ نماید. این دستورالعمل برای کلیه دستگاه‌های اجرائی، موضوع ماده ۳ این قانون و کلیه صنوف و صنایع مرتبط لازم‌الاتباع است.

ماده ۶- تولید پارچه چادری مشکی، چادر مشکی، مقنعه و همچنین تولید مانته مطابق معیارهای مصوب مذکور در ماده پنج این قانون از مصادیق فعالیت فرهنگی موضوع بند «ل» ماده ۱۳۹ قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۳/۱۲/۱۳۶۶ با اصلاحات و الحاقات بعدی، محسوب می‌شود.

تبصره- سازمان صدا و سیما نرخ تبلیغات کالاها و خدمات موضوع این ماده را بر اساس تعرفه کالاهای فرهنگی اعمال می‌کند.

فصل سوم- تکالیف اختصاصی دستگاه‌های اجرایی

- ماده ۷- وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:
- ۱- نظام جامع رتبه‌بندی محتوای محصولات و تولیدات فرهنگی را بر مبنای شاخص‌ها و اولویت‌های محتوایی حوزه عفاف و حجاب مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی تهیه و به شورای مذکور ارسال کند. نظرات اصلاحی آن شورا لازم‌الاتباع است. پس از گذشت سه ماه، عدم اعلام نظر شورای مذکور مانع از اجرای نظام جامعه مذکور نیست. همچنین حمایت مادی و معنوی و میزان برخورداری از امتیازات و یارانه‌ها متناسب با نظام جامع رتبه‌بندی محتوایی اعمال می‌شود.
  - ۲- عدم صدور هر نوع مجوز برای آثار مغایر با شاخص‌ها و اهداف این قانون و سیاست‌های شورای عالی انقلاب فرهنگی؛
  - ۳- رصد و پایش سالانه تاثیر اجرای این قانون با نظارت و هماهنگی دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی و گزارش آن به مجلس شورای اسلامی جهت بررسی و ارزیابی در کمیسیون‌های فرهنگی و قضائی و حقوقی و ارائه گزارش آن کمیسیون‌ها به صحن علنی؛

۴- تدارک، تمهید و تقویت تولیدات هنری و رسانه‌های تاثیر گذار در حوزه «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب».

ماده ۸ - سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:
۱- تهیه و پخش برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی در جهت معرفی و ترویج نمادها و الگوهای «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» و احکام مرتبط با تأکید بر مخاطبان کودک و نوجوان و پرهیز از ترویج تبرج، روابط ناسالم، «الگوهای ضد خانواده» در تولید و پخش برنامه‌ها و تبلیغات صدا و سیما؛

۲- آگاه‌سازی و روشنگری درباره نمادها و جریان‌های فعال علیه بنیان خانواده و «فرهنگ عفاف و حجاب» یا مروج برهنگی، هرزگی، همجنس‌بازی یا سایر مفاسد مخمل بنیان خانواده؛

۳- پخش رایگان برنامه‌های تخصصی تهیه شده توسط دستگاه‌های اجرائی و نهادهای غیردولتی و سایر اشخاص حقیقی یا حقوقی فعال در عرصه عفاف و حجاب مطابق معیارهای تولید و پخش سازمان صدا و سیما؛

تبصره- سازمان صدا و سیما موظف است معیارهای مربوطه را به دستگاه‌ها و نهادها و اشخاص درخواست کننده موضوع این بند اعلام نماید؛

۴- ترغیب و تشویق هنرمندان و تولیدکنندگان آثار فرهنگی فاخر به منظور ارائه راهکارهای بدیع و جذاب در راستای تعمیق و توسعه «فرهنگ عفاف و حجاب»

۵- عدم انعقاد قرارداد با اشخاص حقیقی یا حقوقی که کشف حجاب یا بی‌عفتی یا بدپوششی یا برهنگی را ترویج یا تبلیغ نموده یا مرتکب رفتارهای مذکور در انظار عمومی، معابر یا اماکن عمومی که نوعاً در منظر نامحرم است اعم از فضای حقیقی یا مجازی می‌شوند و عدم دعوت آن‌ها به برنامه‌های صدا و سیما

تبصره - حکم این بند در خصوص مواردی که با تشخیص رئیس سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران ضرورت داشته باشد از جمله مناظرات و مباحثات و همچنین در خصوص اتباع خارجی مشروط بر اینکه در داخل کشور ایران مرتکب رفتارهای مذکور در این بند، نشده باشند، مجری نیست.

۶- استفاده از الگوهای مورد تایید کارگروه ساماندهی مد و لباس برای الگوسازی پوشش متناسب با «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» در محصولات تولیدی از قبیل برنامه‌های تلویزیونی و مجموعه‌های نمایشی و پرهیز از استفاده از الگوهای نامناسب در آن‌ها

۷- تدوین دستورالعمل محتوای صوت و تصویر فراگیر در حوزه «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب»، به تفکیک برای صدا و سیما و شبکه نمایش خانگی بر اساس مصوبه جلسه ۸۸۳ شورای عالی انقلاب فرهنگی، ظرف دو ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون؛

۸- جلوگیری از تولید و پخش محتوای صوت و تصویر فراگیر مروج فساد، برهنگی، بی‌عفتی، کشف حجاب و بدپوششی در شبکه نمایش خانگی بر اساس مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی و احکام این قانون؛

۹- تهیه و ابلاغ دستورالعمل تولید و پخش محتوای صوت و تصویر فراگیر در سکوها انتشار، جهت تامین اهداف این قانون، بر اساس مصوبه جلسه ۸۸۳ شورای عالی انقلاب فرهنگی ظرف دو ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون؛

۱۰- تهیه و ابلاغ دستورالعمل بکارگیری، نگهداشت و تعالی حرفه‌ای مجریان در راستای «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب»؛

۱۱- تولید و پخش فیلم‌ها و مجموعه‌های تلویزیونی (سریال) (الف) ویژه در حوزه «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب»؛

۱۲- اطلاع‌رسانی مناسب در خصوص احکام این قانون و پیگیری رسانه‌ای میزان تحقق و رفع موانع آن.

ماده ۹- سازمان تبلیغات اسلامی، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

۱- برنامه ریزی برای استفاده از ظرفیت مساجد، حسینیه‌ها، اماکن مذهبی، هیئت‌ها و تشکل‌های مذهبی و هیئت‌های اندیشه‌ورزی نخبگان حوزوی و دانشگاهی در امر «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» با همکاری مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه با تأکید بر استفاده از نیروهای جوان مومن انقلابی دانا و کارآمد؛

- ۲- حمایت از تولید محصولات فرهنگی، چندرسانه ای، هنری، سینمایی، نمایشی، تجسمی، کتاب، رمان، نوشت افزار، اسباب بازی و مانند آن برای گروه‌های سنی مختلف در زمینه بسط «فرهنگ عفاف و حجاب»؛
- ۳- تدوین فرآیندهای تبلیغی جهت فرهنگ سازی، تبیین شرایع دینی و مفاهیم عفاف و حجاب با استفاده از ظرفیت تبلیغی برای بخش‌های مختلف ظرف مدت سه ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون؛
- ۴- تدوین محتوای مکتوب و چند رسانه‌ای جهت تبلیغ مبلغان ظرف مدت سه ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون به صورت سالانه؛
- ۵- فرهنگ‌سازی، تبیین شعائر دینی، شبکه‌سازی و سرمایه‌گذاری در راستای مفاهیم عفاف و حجاب با استفاده از ظرفیت تبلیغی.

ماده ۱۰- وزارت آموزش و پرورش، به منظور تحقق اهداف این قانون با رعایت مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

- ۱- آموزش و ترویج «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» در کلیه پایه‌های تحصیلی مبتنی بر سن و جنسیت در قالب بسته‌های یادگیری به ویژه برنامه‌ها و متون درسی، تولیدات و رویدادها، جشنواره‌ها و اردوهای فرهنگی و تربیتی، محتوای چندرسانه‌ای به صورت تعاملی و برخط با بهره‌گیری از ظرفیت زیست بوم‌های فناورانه؛
- ۲- فرهنگ‌سازی عفاف و حجاب و «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» از طریق برگزاری دوره‌ها و کارگاه‌های آموزشی با رویکرد تبیینی و اقناعی و ارائه متون آموزشی برای خانواده‌ها و معلمین و کارکنان؛
- ۳- تهیه آیین نامه الگوی پوشش مناسب مبتنی بر فرهنگ اسلامی متناسب با شرایط سنی، اقلیمی و جغرافیایی به ویژه مناطق روستایی و عشایری، به تفکیک برای دانش آموزان، معلمان و کارکنان با همکاری کارگروه ساماندهی مد و لباس و تصویب آن در شورای عالی انقلاب فرهنگی ظرف مدت سه ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون؛
- ۴- اعمال گزینش بدو خدمت با ملاحظه صلاحیت‌های عمومی و رعایت عفاف و حجاب برای کلیه معلمان، دانشجو معلمان و کارکنان اعم از رسمی، پیمانی و قراردادی یا خرید خدمات؛
- ۵- در اختیار قرار دادن فضاهای مدارس، هنرستان‌ها و فضاهای آموزشی و ورزشی که شرعاً مجاز است، در ساعات غیرآموزشی و ایام تعطیل برای فعالیت‌های فرهنگی و تربیتی مساجد، مراکز و مجموعه‌های تربیتی به قیمت تمام شده با رعایت موازین شرعی به نحوی که موجب اخلال یا تراحم در برنامه‌های مدارس نشود، به تشخیص مدیر مراکز فوق؛
- ۶- نظارت بر رعایت این قانون در مراکز و موسساتی که صدور مجوز فعالیت آن‌ها به عهده وزارت آموزش و پرورش است و لغو مجوز آن‌ها در صورت عدم رعایت این قانون.

ماده ۱۱- وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، به منظور تحقق اهداف این قانون و حسب مورد با هماهنگی نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

- ۱- اولویت‌بخشی به طرح‌های پژوهشی کلان و میان‌رشته‌ای و پایان‌نامه‌ها در زمینه راهبردهای گسترش «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» و «تعهد زوجین به یکدیگر» با در نظر گرفتن امتیاز ویژه پژوهشی یا فرهنگی و چاپ و انتشار یافته‌های این پژوهش‌ها و برنامه ریزی جهت کاربست آن‌ها؛
- ۲- بازنگری، اصلاح و اجرای دستورالعمل‌ها و توصیه‌نامه‌ها در راستای گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در سطح دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی و تدوین دستورالعمل‌های جدید بر اساس این قانون؛
- ۳- ترویج «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» از طریق تهیه و ابلاغ دستورالعمل‌های معیار لباس اجتماعی در محیط‌های دانشگاهی با همکاری کارگروه ساماندهی مد و لباس و اعطای تسهیلات برای پوشش اسلامی و برگزاری نمایشگاه و عرضه پوشش اسلامی؛
- ۴- افزایش اعطای تسهیلات برای ازدواج دانشجویی و اولویت دادن به ساخت خوابگاه‌های متاهلی؛
- ۵- اختصاص بخشی از ظرفیت دروس عمومی و معارف اسلامی به ترویج و تبیین مبانی و اصول فرهنگ عفاف و حجاب پس از تایید شورای اسلامی شدن دانشگاه‌ها ظرف مدت شش ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون؛
- ۶- گسترش کلاس‌های اختصاصی برای دانشجویان دختر در دانشگاه‌ها و پردیس‌های دانشگاهی؛

۷- توجه به مسئله عفاف و حجاب به عنوان یک امتیاز شاخص در گزینش و معرفی دانشجویان نمونه دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و در نظر گرفتن امتیاز منفی برای مرتکبان هر یک از تخلفات و جرائم موضوع این قانون، بر مبنای تشخیص کمیته انضباطی دانشگاه در پرونده آموزشی و انضباطی دانشجو؛

۸- طراحی، تهیه و اجرای نظام جامع تربیتی و ایجاد کارپوشه فعالیت‌های فرهنگی دانشجویان با تأیید شورای اسلامی شدن دانشگاه‌ها، ظرف مدت شش ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون؛

۹- اجرای برنامه‌های تبیینی و ترویجی در حوزه «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» برای استادان، کارکنان و دانشجویان.

ماده ۱۲ - وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، به منظور تحقق اهداف این قانون و حسب مورد با هماهنگی نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

۱- بازنگری، اصلاح و اجرای دستورالعمل‌های رفتاری و آیین نامه نحوه پوشش استادان، دانشجویان و کارکنان همگن و غیرهمگن اعم از پزشکان، کارکنان مراکز درمانی و ارائه دهندگان خدمات بهداشتی و درمانی دولتی یا غیردولتی و مراکز دانشگاهی و مراکز تابعه آن «اعم از بیمارستان، درمانگاه، داروخانه، آزمایشگاه» در بخش‌های تشخیص و درمان در خصوص رعایت «فرهنگ عفاف و حجاب» و اجرای کامل قانون انطباق امور اداری و فنی مؤسسات پزشکی با موازین شرع مقدس مصوب ۱۰/۸/۱۳۷۷ با اصلاحات و الحاقات بعدی و بازنگری و کارآمدسازی شاخص‌ها و مراعات اصول آن در فرایند اعتبار بخشی بیمارستان‌ها و مراکز بهداشتی مطابق احکام این قانون؛

۲- تهیه، ابلاغ و نظارت بر دستورالعمل‌های اجرائی جهت رعایت عفاف و حجاب و حفظ حریم اخلاقی بیماران و همراهان در محیط‌های آموزشی یا درمانی دولتی و غیردولتی؛

۳- طراحی چیدمان اداری در ساختمان‌های ستادی بیمارستان‌ها، دانشگاه‌ها و سایر مراکز مربوط به وزارت بهداشت بر اساس حفظ حدود حریم شرعی بین کارمندان زن و مرد و ایجاد محیط اختصاصی جهت ارائه خدمات پزشکی جز در موارد ناگزیر به حضور نامحرم؛

۴- افزایش اعطای تسهیلات برای ازدواج دانشجویی و اولویت دادن به ساخت خوابگاه‌های متاهلی؛

۵- توجه به «فرهنگ عفاف و حجاب» به عنوان یک امتیاز شاخص در گزینش و معرفی دانشجویان نمونه دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و در نظر گرفتن امتیاز منفی برای مرتکبان هر یک از تخلفات و جرائم موضوع این قانون، بر مبنای تشخیص کمیته انضباطی دانشگاه در پرونده آموزشی و انضباطی دانشجو؛

۶- طراحی، تهیه و اجرای نظام جامع تربیتی و ایجاد کارپوشه فعالیت‌های فرهنگی دانشجویان با تأیید شورای اسلامی شدن دانشگاه‌ها، ظرف مدت شش ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون؛

۷- اجرای برنامه‌های تبیینی و ترویجی در حوزه «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» برای استادان، کارکنان و دانشجویان.

ماده ۱۳- معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان ریاست جمهوری، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

۱- تهیه دستورالعمل‌های لازم جهت رعایت «فرهنگ عفاف و حجاب» در فعالیت‌های شرکت‌های دانش‌بنیان، پارک‌های علم و فناوری، مراکز رشد، کارخانه‌های نوآوری، خانه‌های خلاق و سایر مراکز تحت نظر معاونت و همچنین در تولیدات و محصولات آن‌ها جهت تصویب در شورای عالی انقلاب فرهنگی؛

۲- پذیرش، همکاری و اعطای تسهیلات به اشخاص حقیقی و حقوقی مشروط به رعایت ماده «۳۲» این قانون؛

۳- اعمال محرومیت‌ها و تنبیهات ماده (۱۱) قانون حمایت از شرکت‌ها و مؤسسات دانش‌بنیان و تجاری‌سازی نوآوری‌ها و اختراعات مصوب ۵/۸/۱۳۸۹ با اصلاحات و الحاقات بعدی، در خصوص شرکت‌های دانش‌بنیان، پارک‌های علم و فناوری، مراکز رشد، کارخانه‌های نوآوری، خانه‌های خلاق و سایر مراکز تحت نظر معاونت که به هر نحو برهنگی، بی‌عفتی، کشف حجاب یا بدپوشی را ترویج و تبلیغ نموده یا مدیرعامل یا رئیس هیات‌مدیره آن‌ها مرتکب رفتارهای مذکور می‌شوند؛

۴- نظارت بر اجرای این قانون در مراکز تحت نظر و ارائه گزارش جرائم و تخلفات به مراجع ذیصلاح؛

۵- حمایت از مجموعه‌هایی که در صنایع خلاق و فناوری‌های نرم و محصولات دانش بنیان در خصوص «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» مشغول فعالیت بوده یا محصولی تولید می‌کنند.

ماده ۱۴- وزارت کشور، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

- ۱- تهیه شناسنامه اجتماعی بر مبنای منطقه و آمایش سرزمینی با توجه به تنوع فرهنگها، اعتقادات جهت تقویت «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» متناسب با آداب و رسوم؛
- ۲- ارائه گزارش‌های ادواری شش ماهه و موردی از اجرای این قانون با همکاری استانداران و فرمانداران و گزارش از وضعیت عفاف و حجاب در سطح جامعه به مجلس شورای اسلامی و شورای عالی انقلاب فرهنگی؛
- ۳- ارائه راهکارهای ارتقای «فرهنگ عفاف و حجاب» متناسب با آداب و رسوم هر منطقه از کشور به تفکیک استان و مناطق شهری و روستائی و عشایری به شورای اجتماعی کشور؛
- ۴- اطلاع‌رسانی قوانین و مقررات حوزه عفاف و حجاب به اتباع بیگانه و نظارت بر رعایت آنها؛
- ۵- تسریع در روند صدور مجوز برای تشکلهای اجتماعی موضوع عفاف و حجاب و حمایت از آنها؛
- ۶- حمایت همه جانبه و ایجاد ساختار مؤثر برای دبیرخانه ستاد و فعال‌سازی کارگروه‌های استانی و برقراری تعامل سازنده بین این ستاد و شورای اجتماعی کشور و فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران «فراجا» با توجه شرح وظایف آنها در این قانون؛
- ۷- لغو مجوز تشکلهای اجتماعی مروج یا مبلغ کشف حجاب، بی‌عفتی، برهنگی، بدپوششی، تبصره- در صورتی که هر یک از مدیران یا اعضای هیات مدیره تشکلهای اجتماعی و نهادهای مردم نهاد مرتکب یکی از جرائم یا تخلفات موضوع این قانون شود، باید ظرف مدت یکماه عزل شود، در غیر اینصورت مجوز تشکل اجتماعی یا سازمان مردم نهاد لغو می‌گردد.

ماده ۱۵- ستاد، به منظور تحقق اهداف این قانون، در چهارچوب مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی با همکاری مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه در حوزه تولید محتوا، اقدامات زیر را انجام می‌دهد:

- ۱- ایجاد سازوکارهای مناسب در فضای حقیقی و مجازی برای دسترسی آسان پژوهشگران و مجریان به نتایج مطالعات و تحقیقات در حوزه عفاف و حجاب و تبیین نظریه اسلام در اصالت خانواده؛
- ۲- پژوهش، تولید و نشر مؤثر محتوای تبیینی و اقناعی جذاب و پاسخ به شبهات و سوالات؛
- ۳- تبیین ثمرات رعایت عفاف و حجاب و «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و تبیین ابعاد سیاسی، امنیتی و تمدنی و پیامدها و تبعات کشف حجاب، بی‌عفتی، برهنگی و بدپوششی و آگاه‌سازی متناسب با اقشار اجتماعی، در فضای مجازی و حقیقی به ویژه برای نسل جوان، با همکاری صدا و سیما؛
- ۴- تبیین تکالیف فردی، خانوادگی و اجتماعی آحاد جامعه، دولت و حاکمیت با تاکید بر روش‌های اقناعی و طراحی نقشه راه و تعیین اولویت‌های نهادها و سازمان‌ها با رویکرد هم‌افزایی نهادی و ارجاع کم‌کاری‌ها و تخلفات مدیران دستگاه‌ها و نهادها به مراجع ذیصلاح یا قضائی؛
- ۵- استفاده از ظرفیت‌های مبلغان دینی با هدف گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در کشور؛
- ۶- آموزش و تربیت تخصصی مبلغ ویژه عفاف و حجاب از میان طلاب و روحانیون، برای محیط‌های آموزشی، اداری، تجاری، شهر، روستا و فضای مجازی با استفاده از روش‌های نوین تبلیغی و تاکید بر روش اقناعی و ترویج اصالت خانواده و تبیین تفاوت تمدن اسلامی و تمدن‌های غیرالهی در اصالت دادن به خانواده؛
- ۷- آسیب‌شناسی، بازنگری و بروزرسانی مستمر شیوه‌های ترویج عفاف و حجاب، با بهره‌گیری از دانش متخصصان رشته‌های گوناگون و نیز تجارب میدانی فعالان حوزه عفاف و حجاب و مطالعه راهکارهای توسعه «فرهنگ عفاف و حجاب» در نظام تبلیغی دینی و ایجاد نوآوری در این زمینه؛
- ۸- گسترش و تقویت مراکز مشاوره حضوری و مجازی با رعایت مبانی و موازین اسلامی با محوریت «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و پاسخ به سوالات راجع به «فرهنگ عفاف و حجاب».

ماده ۱۵ مکرر- در مواردی که در این قانون تکلیفی برای مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه تعیین یا حکم به همکاری آن مرکز شده است، میزان و نوع انجام تکلیف یا همکاری با موافقت قبلی آن مرکز می‌باشد.

ماده ۱۶- شهرداری‌ها و دهیاری‌های سراسر کشور با همکاری شوراهای اسلامی شهر و روستا و دستگاه‌های ذیربط مانند سازمان تبلیغات اسلامی، وزارت‌خانه‌های فرهنگ و ارشاد اسلامی و ورزش و جوانان، سازمان صدا و سیما و ستاد امر به معروف و نهی از منکر، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر هستند:

۱- ایجاد یا تخصیص مراکز تفریحی و ورزشی مخصوص بانوان با طراحی مناسب جهت آزادی عمل بانوان (محرم‌سازی محیط) در محیط‌های شهری و روستائی؛

۲- تخصیص حداقل بیست درصد " ۲۰٪ " از بوستان‌ها برای استفاده بانوان؛

۳- گسترش ساخت مناطق ویژه شنای مردان و زنان و پروژه سالم‌سازی محیط ساحل دریا توسط شهرداری شهرهای ساحلی در راستای افزایش آسایش و امنیت اخلاقی در مناطق ساحلی.

تبصره- این وظیفه در خصوص سواحل خارج محدوده شهرها به عهده استانداری است.

۴- تخصیص حداقل ده درصد " ۱۰٪ " از تابلوهای تبلیغاتی فرهنگی متعلق به شهرداری و دهیاری به امر ترویج «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و تعهد زوجین به یکدیگر و «فرهنگ عفاف و حجاب»؛

۵- ایجاد غرفه‌های «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و تعهد زوجین به یکدیگر و «فرهنگ عفاف و حجاب» در ایستگاه‌های قطار شهری "مترو"، بوستان‌ها و مراکز خرید وابسته به شهرداری‌ها و دهیاریها؛

۶- جلوگیری از تبلیغ کالاهای فرهنگی و تجاری مغایر با «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» در اماکن تحت مدیریت یا تملک؛

۷- افزایش وسایل حمل و نقل عمومی شهری ویژه بانوان به منظور تامین آسایش بیشتر آنان و ممانعت از ورود مردان به بخش اختصاصی زنان؛

۸- نظارت مستمر بر تمامی اماکن تحت مدیریت یا تملک از قبیل بوستانها، فرهنگسراها و اماکن تاریخی و وسایل حمل و نقل عمومی شهری و اقدامات لازم در خصوص ایجاد شرایط رعایت عفاف و حجاب و حضور فعال آمران به معروف و ناهیان از منکر در اماکن مذکور و پشتیبانی از آنها؛

۹- اختصاص حداقل سی درصد " ۳۰٪ " تخفیف اجاره‌بها و سایر هزینه‌های مربوط به شهرداری‌ها پس از تصویب شورای شهر برای مراکز عرضه محصولات عفاف و حجاب.

ماده ۱۷- سازمان بهزیستی کشور، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

۱- توسعه، تقویت و ارتقای کیفیت خدمات مراکز فوریت‌های اجتماعی و مراکز مشاوره در تمامی استان‌ها و شهرستان‌ها به منظور ارائه خدمات مشاوره‌ای در راستای گسترش «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» و ارائه گزارش سالانه از نحوه عملکرد مراکز فوریت‌های اجتماعی و مراکز مشاوره و میزان اثربخشی فعالیت آن‌ها به مجلس شورای اسلامی؛

۲- حمایت و مراقبت از زنان آسیب‌دیده و در معرض آسیب، به منظور پیشگیری از ارتکاب رفتارهای نابهنجار و غیراخلاقی؛

۳- گزینش متقاضیان دریافت، صدور و تمدید مجوز مراکز مشاوره و سایر مراکز تحت پوشش سازمان بر اساس صلاحیت‌های عمومی، اخلاقی و رفتاری و گذراندن دوره‌های آموزشی مبتنی بر عفاف و حجاب با همکاری سازمان تبلیغات اسلامی.

ماده ۱۸- وزارت ورزش و جوانان، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

۱- حمایت از سازمانها، تشکلهای و انجمن‌های مردمی و غیردولتی فعال در گسترش «فرهنگ عفاف و حجاب» از طریق تسهیلات مالی و غیرمالی؛

۲- طراحی لباس‌های مناسب برای ورزشکاران و ملی‌پوشان زن و مرد در راستای حفظ حریم عفاف و حجاب با نظارت و تایید کارگروه مد و لباس؛

۳- تجلیل و تشویق ورزشکاران مروج فرهنگ عفاف و حجاب و پوشش مناسب؛

۴- لغو مجوز تشکلهای، سازمان‌ها و انجمن‌های مردمی تحت نظارت که به هر طریق به تبلیغ یا ترویج کشف حجاب، بی‌عفتی، برهنگی و بدپوششی مبادرت کنند.

تبصره- در صورتی که هر یک از مدیران یا اعضای هیأت مدیره تشکلهای سازمانها و انجمنهای مردمی مذکور مرتکب یکی از جرایم یا تخلفات موضوع این قانون شود، باید ظرف مدت یکماه عزل شود، در غیر این صورت مجوز آنها لغو می‌شود.

۵- برنامه ریزی جهت گسترش «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» در جامعه ورزشی کشور و مقابله با علل و زمینه‌های بی‌عفتی، کشف حجاب، برهنگی و بدپوششی؛

۶- اتخاذ تدابیر لازم جهت بکارگیری مربیان همجنس با ورزشکاران، در تمامی رشته‌های ورزشی؛

۷- تهیه آئین نامه «فرهنگ ورزش قهرمانی»، ظرف مدت سه ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون جهت تصویب هیأت وزیران.

ماده ۱۹- وزارت امور اقتصادی و دارایی، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

۱- ممانعت از واردات لباس ممنوع و مجسمه، عروسک، مانکن و تابلو و سایر محصولات مروج برهنگی، بی‌عفتی، بدحجابی و بدپوششی نظیر نقاشی، فرش، کتاب و مجله از مبادی گمرکی، مناطق آزاد تجاری-صنعتی و ویژه اقتصادی؛

۲- اولویت دهی به طراحان، واحدها و شبکه‌های تجاری و موسسات فعال در حوزه محصولات عفاف و حجاب در ارائه تسهیلات بانکی مناسب و حمایت از آنان با معرفی ستاد؛

۳- احتساب هزینه‌های تولید و عرضه محصولات و خدمات فرهنگی و هنری که با محوریت عفاف و حجاب و ارائه الگوهای موفق زنان محجبه از سوی اشخاص حقیقی و حقوقی غیر دولتی انجام شده و به تایید ستاد رسیده باشد، به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی؛

تبصره - شرایط احتساب هزینه‌های قابل قبول مالیاتی موضوع این بند در آیین‌نامه‌ای که ظرف سه‌ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، تعیین می‌گردد.

۴- استفاده از ظرفیت‌های قانونی مالیاتی در جهت تشویق مراکز تجاری و تولیدی و خدماتی مروج «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» و پیشنهاد لایحه قانونی مرتبط در صورت لزوم

۵- بازنگری و تسهیل در صدور مجوزهای کسب و کار خانگی در جهت تحکیم نهاد خانواده و «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور».

ماده ۲۰- وزارت صنعت، معدن و تجارت، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

۱- برنامه ریزی و تسهیل در جهت تولید مکفی منسوجات از مواد اولیه با کیفیت و معیار و با قیمت مناسب به منظور جلب اقبال مردمی به مصرف منسوجات و پوشاک اسلامی-ملی تولید داخلی؛

۲- فراهم کردن امکان ارتباط موثر طراحان پارچه و لباس‌های اسلامی-ایرانی با کارخانه‌های نساجی و تولیدکنندگان لباس و تسهیل‌گری آن، با تایید کارگروه ساماندهی مد و لباس کشور؛

۳- حمایت از کارخانه‌ها و تولیدکنندگان لباس‌های منطبق با «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» به خصوص چادر مشکی با کیفیت؛

۴- حمایت از متقاضیان تاسیس واحدهای تولید لباس مطابق با «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» و پارچه، به ویژه پارچه چادر مشکی تا رسیدن به مرحله خودکفایی؛

۵- حمایت از واحدهای تولیدی پوشاک مورد تایید کارگروه ساماندهی مد و لباس؛

۶- نظارت مستمر و موثر بر عملکرد واحدهای تولید و عرضه پوشاک به ویژه در مرحله طراحی و تولید از طریق سازمان‌های مربوطه و برخورد با اصناف خاطی و ترویج‌کننده پوشاک فاقد شاخص‌های اعلامی کارگروه ساماندهی مد و لباس از طریق اتحادیه‌ها و اتاق اصناف و نهادهای قضائی و نظارتی.

تبصره - وزارت صنعت، معدن و تجارت و اتاق‌های بازرگانی و اصناف مکلفند ضمن حمایت از راه اندازی فروشگاه‌های دائمی عرضه ملزومات حجاب با کیفیت و رعایت فرهنگ اسلامی ایرانی و ساز و کارهای عینی تشویقی از قبیل اولویت حضور در نمایشگاهها، تخفیف در هزینه شرکت در نمایشگاهها، حجم فضای تخصیصی نمایشگاهها، برای واحدهای صنفی فعال و مؤثر در عرضه عفاف و حجاب و از صدور مجوز برای واحدهای متخلف خودداری نمایند.

۷- نظارت بر رعایت شاخص‌های عفاف و حجاب در تبلیغات تجاری کالا و محصولات دارویی و آرایشی و بهداشتی و عدم استفاده از تصویرهای مغایر «فرهنگ عفاف و حجاب» در آنها؛

۸- برگزاری دوره‌ها و کارگاه‌های آموزشی با محوریت تبیین احکام و قوانین مرتبط با «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» برای اصناف، پیش از اعطای مجوز فعالیت با همکاری سازمان تبلیغات اسلامی و بسیج اصناف؛

۹- پیگیری و حمایت از راه اندازی فروشگاه‌های دائمی عرضه ملزومات حجاب با کیفیت مناسب و رعایت فرهنگ اسلامی ایرانی با همکاری شهرداری‌ها و صنوف، ظرف مدت شش ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون در مراکز استان‌ها و شهرهای بزرگ به قیمت تمام شده؛

۱۰- تهیه دستورالعمل مناسب‌سازی مکان عرضه و فروش البسه مطابق با «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» ظرف مدت سه ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون.

ماده ۲۱ - وزارت راه و شهرسازی، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

۱- برنامه ریزی، طراحی و اقدام برای ترویج سبک زندگی اسلامی و ایرانی در ساختمان‌سازی‌ها به گونه‌ای که حریم خصوصی واحدهای مسکونی در معرض دید نامحرم نباشند؛

۲- برنامه ریزی، طراحی و اقدام برای ایجاد محیط و زیرساخت‌های لازم به منظور احداث و گسترش فضاهای مناسب‌سازی شده برای بانوان، حفاظت از حریم خانواده و تامین فضای باز بدون اشراف برای خانمها؛

۳- کمک به تسهیل ازدواج و تشکیل خانواده از طریق تأمین زمین آماده‌سازی شده، به قیمت تمام شده برای جوانان در سن ازدواج با استفاده از ترکیب ظرفیت‌های قانونی تسهیلات ازدواج و مسکن؛

۴- همکاری با سازمان تبلیغات اسلامی جهت ارائه خدمات فرهنگی به مسافران به منظور اشاعه «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» و فرهنگ پوشش به همراه نصب تابلوهای تبلیغی اثرگذار در مراکز و اماکن تحت نظارت وزارت راه و شهرسازی؛

۵- اختصاص حداقل بیست درصد «۲۰٪» از تابلوها و فضاهای تبلیغاتی و هنری در اختیار وزارتخانه، سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای، فرودگاه‌ها، ایستگاه‌های راه آهن، پایانه‌های مسافری جهت ترویج «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» با همکاری سازمان تبلیغات اسلامی.

ماده ۲۲- وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام وظایف زیر است:

۱- سرعت بخشیدن به راه اندازی شبکه ملی اطلاعات بر اساس قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی و مصوبات شورای عالی فضای مجازی تحت نظارت آن شورا؛

۲- توسعه فضای امن و سالم و مفید خانواده‌محور برای خانواده‌ها و ویژه کودکان و نوجوانان در فضای مجازی با رعایت «فرهنگ عفاف و حجاب»؛

۳- حمایت از کسب و کارها، تولید بازی‌های رایانه‌ای و سکوها‌های مروج عفاف و حجاب و محصولات و ملزومات حجاب مطابق با «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» در فضای مجازی.

ماده ۲۳ - وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

۱- برنامه ریزی فرهنگی گردشگری اسلامی و طراحی الگوهای اسلامی-ایرانی در برگزاری انواع گشت‌های سیاحتی

۲- نظارت از طریق تهیه و تدوین دستورالعمل اجرایی جهت دفاتر خدمات سیاحتی و گردشگری، اماکن اقامتی و پذیرایی، موزه‌ها و بناهای تاریخی به منظور ترویج «فرهنگ عفاف و حجاب» در اماکن تحت نظارت و استفاده از ظرفیت تشکل‌های حرفه‌ای گردشگری؛

۳- بررسی صلاحیت عمومی و تخصصی متقاضیان فعالیت در مراکز تحت پوشش وزارتخانه اعم از مدیران، متصدیان و شاغلان دفاتر خدمات مسافرتی و گردشگری، مراکز اقامتی و پذیرایی، راهنمایان گردشگران توسط حراست وزارتخانه به منظور پیشگیری از ورود افراد فاقد صلاحیت بر مسند مشاغل مذکور در جهت تامین امنیت اخلاقی برای خانواده‌ها در این مراکز و اصلاح مقررات مربوط بر اساس این قانون؛

۴- اطلاع‌رسانی به گردشگران نسبت به قوانین جمهوری اسلامی ایران در خصوص شؤن اسلامی و فرهنگی و نظارت بر گروه‌های گردشگر خارجی به منظور رعایت شؤن اسلامی و تبیین «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور»؛

۵- طراحی و اجرای آموزش‌های «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» در سرفصل‌های دوره‌های عمومی گردشگری با همکاری سازمان تبلیغات اسلامی برای موسسات تحت پوشش؛

۶- ایجاد نهاد سفر و گردشگری خانواده‌محور با بهره‌گیری از سامانه هوشمند یکپارچه گردشگری به منظور عمومی‌سازی گردشگری و استفاده از امکانات و خدمات رفاهی دستگاه‌های مختلف به گونه‌ای که سالانه حداقل چهار درصد "۴۰٪" امکان، در اختیار زوجین در دوسال اول ازدواج، خانواده‌های دارای سه فرزند و بیشتر و اشخاص و خانواده‌های معرفی شده از سوی نهادهای ذیربط قرار گیرد.

۷- نظارت، شناسایی و جلوگیری از فعالیت‌های غیر مجاز در فضای حقیقی و مجازی گردشگری و تفریحی از طریق فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران "فراجا" و معرفی آن‌ها به مرجع قضائی

ماده ۲۴ - وزارت اطلاعات و سازمان اطلاعات سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به منظور رصد اطلاعاتی جرایم سازمان یافته و جلوگیری از گسترش فرهنگ برهنگی، بی‌عفتی، بدحجابی و بدپوششی در کشور، حسب مورد مکلف به انجام دادن وظایف زیر هستند:

۱- رصد و تجزیه و تحلیل مداخلات بیگانگان و جنگ شناختی دشمن در امر عفاف و حجاب و خانواده و شناسایی عوامل و عناصر، مراکز و کشف توطئه‌ها و فعالیت‌های سازمان‌یافته در ترویج فحشا و فرهنگ بی‌بندوباری و بدنام کردن امر به معروف و نهی از منکر و اقدام پیشگیرانه مناسب تحت تدابیر شورای عالی پیشگیری از وقوع جرم؛

۲- آموزش، هوشیارسازی و مصونیت‌بخشی مدیران و کارکنان دستگاه‌ها و سازمان‌های اجرایی کشور در خصوص نفوذ عناصر فاسد و توطئه‌ها و تهدیدات اخلاقی و رفتاری دشمن؛

۳- شناسایی اشخاصی که از طریق فعالیت در فضای مجازی و غیر مجازی، با همکاری دولت‌ها، شبکه‌ها، رسانه‌ها، گروه‌ها و سازمان‌های خارجی یا معاند، یا به صورت سازمان‌یافته، اقدام به ترویج فرهنگ برهنگی، بی‌عفتی، کشف حجاب یا بدپوششی میکنند یا صوت، فیلم یا تصویر مرتبط با موضوعات فوق را به بیگانگان ارسال می‌نمایند؛ جهت معرفی به مرجع صالح قضایی.

ماده ۲۵- سازمان برنامه و بودجه کشور، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

۱- توجه ویژه به سیاست‌ها و آموزه‌های فرهنگ عفاف و حجاب در تدوین لایحه برنامه پنج‌ساله؛
۲- ارزیابی و نظارت بر حسن اجرای عملکرد دستگاه‌ها در اعتبارات اختصاص یافته در زمینه عفاف و حجاب و جلوگیری از هزینه کرد بودجه‌های سنواتی مصوب در حوزه‌های دیگر؛

۳- پیش‌بینی اعتبارات لازم برای اجرای برنامه‌های اقدام مصوب دستگاه‌های موضوع این قانون در لایحه بودجه سنواتی و تخصیص صددرصدی اعتبارات مصوب در قوانین بودجه سالانه؛

۴- پیش‌بینی سازوکارهای لازم جهت اعطا و تضمین تسهیلات بانکی برای سرمایه‌گذاری در تولید پارچه چادر مشکی در لایحه بودجه سنواتی تا رسیدن به خودکفایی.

ماده ۲۶- سازمان امور اداری و استخدامی کشور، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

۱- ایجاد یا تقویت ساختار و سازمان مناسب دستگاه‌های موضوع این قانون برای اجرای تکالیف تعیین شده در این قانون و تکالیف اختصاصی در حوزه «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» در مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی با استفاده از منابع و ظرفیت موجود دستگاه‌ها؛

۲- اصلاح و تنظیم دستورالعمل مربوط به حوزه عفاف و حجاب بر اساس موازین اسلامی در جذب و بکارگیری داوطلبان استخدام در دستگاه‌های اجرائی و ادامه اشتغال کارکنان آن‌ها؛

۳- تدوین شاخص و ارزیابی مرتبط با فرهنگ‌سازی حجاب و عفاف و «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» برای دستگاه‌ها در جشنواره شهید رجائی.

ماده ۲۷- معاونت امور زنان و خانواده ریاست جمهوری، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

۱- تشویق و حمایت از سازمان‌های مردم‌نهاد فعال در عرصه ترویج «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» با تأیید ستاد؛

- ۲- همکاری با سازمان صدا و سیما و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در خصوص ترویج سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور و نمادها و الگوهای لباس‌های بومی ایرانی با رعایت موازین اسلامی و تشویق و حمایت از مراکز تولید و توزیع لباس‌های اسلامی و ملی؛
- ۳- پیگیری برای گسترش «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» در مورد زنان آسیب‌دیده و در معرض آسیب؛
- ۴- شناسایی راهکارهای ارتقای جایگاه خانواده در اجتماع مبتنی بر «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب»؛
- ۵- شناسایی عوامل تضعیف‌کننده نقش زن در خانواده و برنامه‌ریزی و پیگیری جهت برطرف شدن آن‌ها.

- ماده ۲۸- فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران «فراجا»، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام وظایف زیر است:
- ۱- ایجاد و تقویت سامانه‌های هوشمند شناسایی مرتکبان رفتارهای خلاف قانون با استفاده از ابزارهایی از قبیل دوربین‌های ثابت و سیار و هوش مصنوعی؛
  - ۲- شناسایی کانون‌های عمومی آسیب‌زا و پرخطر در حوزه عفاف و حجاب؛
  - ۳- آموزش و بکارگیری نیروهای مورد اطمینان و استفاده از مأموران در مأموریت‌ها و تکالیف تعیین شده در این قانون در معابر، اماکن، واحدهای صنفی، وسایل نقلیه و فضای مجازی؛
  - تبصره - فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران می‌تواند اشخاص مورد وثوق که دارای شرایط زیر هستند را برای معرفی مرتکبین جرائم موضوع این قانون و گزارش جرائم آن‌ها، آموزش و به‌کارگیری نماید:
    - ۱- تأهل
    - ۲- نداشتن سوپیشینه کیفری
    - ۳- گذراندن دوره‌های آموزشی لازم
    - ۴- اسلام و التزام عملی به آن و قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

- ۴- ایجاد سامانه‌های لازم برای دریافت گزارش‌های مردمی «موضوع ماده ۳۵ این قانون» و اعتراض اشخاص نسبت به جرمه‌های اعلامی با امکان پیگیری سامانه‌ای برای گزارش‌دهندگان و معترضان؛
- ۵- شناسایی و احراز هویت مرتکبان جرایم موضوع این قانون جهت معرفی به قوه قضائیه یا اعمال جرمه؛
- ۶- حمایت به‌موقع از آمران به معروف و ناهیان از منکر که به صورت فردی یا جمعی اقدام میکنند؛
- ۷- رصد هنجارشکنی و عادی‌سازی رفتارهای خلاف عفت در فضای مجازی و معرفی به قوه قضائیه.

- ماده ۲۹- قوه قضائیه، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:
- ۱- اختصاص شعب تخصصی و رسیدگی خارج از نوبت برای رسیدگی به جرائم موضوع این قانون با رعایت مصادیق اهم لازم‌الرعاية؛
  - ۲- احیای حقوق عامه در حفظ و گسترش «سبک زندگی اسلامی خانواده‌محور» و «فرهنگ عفاف و حجاب» از طریق دادستان‌های سراسر کشور؛
  - ۳- نظارت بر حسن اجرای قوانین حوزه عفاف و حجاب و احکام این قانون نسبت به دستگاه‌های اجرائی که در این قانون برای آن‌ها تکلیف تعیین شده است، از طریق سازمان بازرسی کل کشور و اعلام جرم توسط آن سازمان؛
  - ۴- اقدامات رسانه‌ای برای اطلاع‌رسانی اعمال مجازات‌های قانونی در خصوص مرتکبان هر یک از جرائم موضوع این قانون با هدف افزایش بازدارندگی؛
  - ۵- نظارت دائمی بر ضابطان با هدف اجرای صحیح این قانون؛
  - ۶- منوط کردن ورود وکلا به محیط دادگاه‌ها و دادرها به رعایت حجاب شرعی

- ماده ۳۰- سازمان بسیج مستضعفین علاوه بر وظایف و اختیارات مقرر در قانون حمایت قضائی از بسیج مصوب ۱۳۷۱/۱۰/۱ با اصلاحات و الحاقات بعدی و سایر قوانین، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

- ۱- آموزش عمومی امر به معروف و نهی از منکر زبانی به بسیجیان و داوطلبان و سازمان‌های مردم نهاد با همکاری ستاد امر به معروف و نهی از منکر برای گسترش فرهنگ امر به معروف و نهی از منکر به گونه‌ای که فریضه امر به معرف و نهی از منکر، بدون افزایش تنش میان مردم، در جامعه احیا شده و گسترش بیاید، و آموزش‌های تخصصی بسیجیان ضابط قضائی برای سایر ماموریت‌ها؛
- ۲- ساماندهی و گسترش توانمندی‌های بسیج در جهت گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در فضای حقیقی و مجازی از طریق فعالیت‌های تبیینی و ترویجی؛
- ۳- برنامه ریزی و هماهنگی جهت همکاری بسیجیان ضابط با سایر ضابطان جهت اجرای مفاد این قانون تحت نظر قوه قضائیه.

ماده ۳۱ - ستاد امر به معروف و نهی از منکر علاوه بر وظایف و اختیارات قانون حمایت از آمران به معروف و ناهیان از منکر مصوب ۲۳/۱/۱۳۹۴ و سایر قوانین، به منظور تحقق اهداف این قانون، مکلف به انجام دادن وظایف زیر است:

- ۱- فرهنگ‌سازی در خصوص نحوه امر به معروف و نهی از منکر در حوزه عفاف و حجاب در چهارچوب مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی و قوانین و مقررات در قالب آموزش‌های حضوری، مکتوب، صوتی و تصویری برای ارائه در فضای مجازی و غیر مجازی و صدا و سیما و تدوین برنامه‌های آموزش عمومی و تخصصی برای مجریان فریضه امر به معروف و نهی از منکر با همکاری مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه، سازمانها، نهادهای فرهنگی و صاحب نظران؛
- ۲- حمایت از گروه‌های مردمی امر به معروف و نهی از منکر و صدور مجوز فعالیت آن‌ها و آموزش و ارائه گواهینامه آموزش به آن‌ها و نظارت بر کار ایشان مطابق قوانین و مقررات.
- تبصره ۱- دستورالعمل اجرائی این بند، ظرف مدت سه ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون، به تصویب ستاد امر به معروف و نهی از منکر کشور میرسد.
- تبصره ۲- مجوز گروه‌های مردمی امر به معروف و نهی از منکر زبانی و نوشتاری، در حدود مواد ۴، ۵ و ۶ قانون حمایت از آمران به معروف و ناهیان از منکر مصوب ۲۳/۱/۱۳۹۴ برای موسسین دارای شرایط زیر صادر می‌شود:
  - ۱- تابعیت جمهوری اسلامی ایران
  - تبصره: شرط مذکور در این بند، در خصوص مهاجرین یا اتباع بیگانه در صورت دارا بودن مجوز اقامت رسمی از وزارت کشور اعمال نمی‌شود.
  - ۲- اسلام و التزام عملی به آن و قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
  - ۳- حسن شهرت
  - ۴- داشتن حداقل ۲۳ سال تمام شمسی برای هر یک از موسسین
  - ۵- دارا بودن حداقل مدرک تحصیلی کارشناسی یا سطح دو حوزه علمیه
  - ۶- نداشتن سوپیشینه کیفریداشتن گواهی پایان دوره آموزش امر به معروف و نهی از منکر

- ۳- زمینه‌سازی حضور علاقمندان در عرصه امر به معروف و نهی از منکر زبانی و رفع موانع.

فصل چهارم- وظایف عمومی و مسئولیت اجتماعی

ماده ۳۲- التزام عملی به عفاف و حجاب در محیط کار و در انظار عمومی، معابر یا اماکن عمومی که نوعاً در منظر نامحرم است اعم از فضای حقیقی یا مجازی، شرط جذب، به کارگیری، استخدام، ادامه همکاری، ارتقا، ترفیع، رتبه‌بندی، انتصاب و برخورداری از امتیازات سنواتی و استخدامی در دستگاه‌های اجرائی موضوع ماده “ ۳ ” این قانون و نیز مراکز آموزشی و پژوهشی اعم از دولتی و غیردولتی و عمومی و دانشگاه آزاد اسلامی بوده، مسئولان ذیربط موظفند با ملاحظه گزارش‌های مستند از جمله گزارش‌های مردمی، مراجع نظارتی و ضابطان، اقدام مقتضی را به عمل آورند.

تبصره- التزام عملی به عفاف و حجاب در محیط کار و انظار عمومی، معابر یا اماکن عمومی که نوعاً در منظر نامحرم است اعم از فضای حقیقی یا مجازی، شرط صدور و تمدید پروانه فعالیت برای اعضای موسسات خصوصی حرفه‌ای عهده‌دار خدمات عمومی

موضوع بند "ب" ماده "۱" قانون ارتقای سلامت نظام اداری و مقابله با فساد مصوب ۸/۷/۱۳۹۰ با اصلاحات و الحاقات بعدی است.

ماده ۳۳ - در اجرای سند تحول بنیادین آموزش و پرورش و احیای امور تربیتی و در راستای حمایت از عفاف و حجاب، وزارت آموزش و پرورش و سازمان اداری و استخدامی کشور و سازمان برنامه و بودجه کشور مکلفند ضمن تدوین برنامه احیای امور پرورشی و تربیتی مدارس حداکثر ظرف مدت سه ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون که به تصویب شورای عالی آموزش و پرورش میرسد، نسبت به جذب و استخدام نیروی انسانی مورد نیاز در این خصوص مطابق قانون احیای معاونت پرورشی و تربیت بدنی مصوب ۷/۳/۱۳۸۵ و سایر قوانین و مقررات خاص جذب مربی و معلم در آموزش و پرورش اقدام نمایند.

ماده ۳۴ - اشخاص موضوع بند (۳) ماده (۲۸) این قانون و تبصره آن موظفند در مورد جرائم موضوع مواد (۴۷) و (۴۸) این قانون، مستندات و تصویر این فرد را به سامانه اختصاصی که توسط فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران "فراجا" تهیه می‌شود، گزارش دهند.

تبصره - ضابطان خاص پس از هماهنگی دستگاه متبوع با فرماندهی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (فراجا) مشمول حکم این ماده می‌شوند.

ماده ۳۵ - مردم می‌توانند گزارش ارتکاب جرائم موضوع این قانون و عدم رعایت این قانون توسط دستگاه‌هایی که در این قانون برای آن‌ها تکلیف تعیین شده است را به سامانه مردمی فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران "فراجا" گزارش دهند.

فصل پنجم- جرائم و تخلفات

ماده ۳۶ - هر شخصی با همکاری دولت‌ها، شبکه‌ها، رسانه‌ها، گروه‌ها و سازمان‌های خارجی یا معاند یا اشخاص معاند مرتبط با آن‌ها و یا به صورت سازمان یافته مرتکب ترویج یا تبلیغ برهنگی، بی‌عفتی، بی‌حجابی یا بدپوششی گردد به حبس درجه چهار (حبس بیش از پنج تا ده سال) و جزای نقدی درجه سه (جزای نقدی بیش از یک میلیارد ریال (۱.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰) تا یک و نیم میلیارد ریال (۱.۵۰۰.۰۰۰.۰۰۰)) محکوم می‌شود مگر جرم او مشمول ماده "۲۸۶" قانون مجازات اسلامی مصوب ۱/۲/۱۳۹۲ گردد. در صورت شمول مقررات تخفیف، مجازات‌های تعزیری فوق صرفاً یک درجه قابل تخفیف است.

تبصره ۱- در صورتی که ارتکاب جرم، سازمان یافته بوده و با همکاری دولت‌ها، شبکه‌ها، رسانه‌ها، گروه‌ها یا سازمان‌های خارجی یا معاند یا اشخاص معاند مرتبط با آن‌ها نباشد و گروه سازمان یافته اغفال شده باشد، مجازات حبس موضوع این ماده تا سه درجه قابل تخفیف است.

تبصره ۲- ضابطان مکلفند بلافاصله حساب‌های کاربری و صفحات متناظر و پایگاه اطلاع‌رسانی متهم را توقیف و پرونده را حداکثر ظرف بیست و چهار ساعت جهت تعیین تکلیف به مرجع قضایی صالح ارسال کنند. مرجع قضایی صالح فوراً در مورد ادامه توقیف حساب‌های کاربری و صفحات متناظر و پایگاه اطلاع‌رسانی متهم و ممنوع‌الخروجی وی در موردی که خروج از کشور ضروری نیست، اتخاذ تصمیم می‌کند. احکام این تبصره در خصوص مواد "۳۷"، "۳۹"، "۴۰"، "۴۱"، "۴۳"، "۴۷"، "۴۸" و "۴۹" این قانون نیز جاری است.

تبصره ۳ - ضابطان در خصوص جرائم و مرتکبان جرائم موضوع این ماده و مواد (۴۸)، (۵۱) و (۵۶) این قانون مطابق قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۴/۱۲/۱۳۹۲ با اصلاحات و الحاقات بعدی عمل می‌نمایند.

تبصره ۴- هر شخصی صوت، فیلم، محتوا یا عکس در موارد موضوع مواد (۳۷) و (۵۸) این قانون را به دولت‌ها، شبکه‌ها، رسانه‌ها، گروه‌ها یا سازمان‌های خارجی یا معاند یا اشخاص معاند مرتبط با آن‌ها، ارسال کند، به مجازات حبس درجه ۵ (حبس بیش از دو تا پنج سال) و جزای نقدی درجه چهار (جزای نقدی بیش از پانصد میلیون ریال (۵۰۰.۰۰۰.۰۰۰) تا یک میلیارد ریال (۱.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰)) و در صورت تکرار به مجازات این ماده محکوم می‌شود.

ماده ۳۷ - هر شخصی در فضای مجازی و غیر مجازی حجاب را مورد توهین یا تمسخر قرار دهد یا برهنگی، بی‌عفتی، کشف حجاب یا بد پوششی را ترویج یا تبلیغ کند یا هر رفتاری انجام دهد که نوعاً ترویج آن‌ها محسوب شود، در مرتبه اول به جزای نقدی درجه چهار (جزای نقدی بیش از پانصد میلیون ریال (۵۰۰۰۰۰۰۰۰) تا یک میلیارد ریال (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰)) و به تشخیص مقام قضائی ممنوعیت خروج از کشور تا دو سال و ممنوعیت فعالیت عمومی در فضای مجازی از شش ماه تا دو سال محکوم میشود و در مراتب بعدی، جزای نقدی یک درجه تشدید (یک میلیارد ریال (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰) تا یک و نیم میلیارد ریال (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰)) و سایر مجازات‌های مرتبه اول نیز اعمال و به حبس درجه پنج (حبس بیش از دو تا پنج سال) نیز محکوم میگردد.

تبصره - بخش محتوای صوت و تصویر فراگیر حاوی برهنگی، بی‌عفتی، بدحجابی و بدپوششی از مصادیق جرم موضوع این ماده محسوب می‌شود.

ماده ۳۸ - سفارش کار یا سفارش تبلیغات به اشخاص حقیقی یا حقوقی که داخل یا خارج از کشور در فضای مجازی یا رسانه‌ای فعال بوده و فعالیت آن‌ها نوعاً ترویج یا تبلیغ برهنگی، بی‌عفتی، بدحجابی و بدپوششی است، ممنوع و در صورتیکه کار یا تبلیغات موضوع سفارش مذکور انجام شده باشد، سفارش‌دهنده به حداکثر جزای نقدی درجه سه (یک و نیم میلیارد ریال) یا دو برابر هزینه تبلیغات مشابه در صدا و سیما، هر کدام که بیشتر باشد، محکوم میشود و در صورت تکرار مجازات به دو برابر افزایش می‌یابد.

تبصره - ضابطان مکلفند مستندات مربوط به جرائم مذکور در این ماده و سایر مواد این قانون را جهت اعمال قانون، به دادسرای مربوط ارسال کنند.

ماده ۳۹ - صاحبان حرف، مشاغل و کسب و کارهای مجازی و غیر مجازی در صورتی که در محل کسب یا حرفه یا شغل، به هر ترتیب برهنگی، بی‌عفتی، کشف حجاب یا بدپوششی را ترویج یا تبلیغ کنند، در مرتبه اول به حداکثر جزای نقدی درجه سه (یک و نیم میلیارد ریال) یا پرداخت دو ماه سود ناشی از درآمد سالانه آن شغل، هر کدام که بیشتر باشد و به تشخیص قاضی به ممنوعیت خروج از کشور تا دو سال و ممنوعیت تبلیغات در فضای مجازی و غیر مجازی از شش ماه تا دو سال و در مرتبه دوم به حداکثر جزای نقدی درجه دو (دو میلیارد و هشتصد میلیون ریال) یا پرداخت چهار ماه سود ناشی از درآمد سالانه آن شغل، هر کدام که بیشتر باشد و ممنوعیت خروج از کشور از شش ماه تا دو سال و ممنوعیت تبلیغات در فضای مجازی و غیر مجازی از شش ماه تا دو سال و در مرتبه سوم علاوه بر مجازات‌های مرتبه دوم به حبس درجه پنج (حبس بیش از دو تا پنج سال) نیز محکوم می‌گردند.

تبصره - در جرائم موضوع این ماده و ماده (۴۰) این قانون، فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی «فراجا»، نسبت به مهروموم (پلمب) محل کسب، حرفه یا شغل اقدام می‌کند و ظرف ۲۴ ساعت، پرونده را به مرجع قضایی ارسال می‌نماید، مرجع قضایی ظرف مدت ۲۴ ساعت در خصوص ادامه مهروموم (پلمب) محل کسب، حرفه یا شغل اتخاذ تصمیم می‌کند.

ماده ۴۰ - در صورتی که در محل کسب، حرفه یا شغل مجازی و غیر مجازی، صاحبان و کارکنان آن‌ها به هر ترتیب مرتکب برهنگی، بی‌عفتی، بی‌حجابی یا بدپوششی شوند، علاوه بر اعمال مجازات مقرر برای مرتکب، صاحب حرفه یا شغل در مرتبه اول به جزای نقدی درجه پنج (دویست و چهل میلیون ریال (۲۴۰۰۰۰۰۰۰)) تا پانصد میلیون ریال (۵۰۰۰۰۰۰۰۰) (ریال) یا دو ماه سود ناشی از درآمد آن شغل هر کدام بیشتر باشد و به تشخیص قاضی ممنوعیت خروج از کشور شش ماه تا دو سال و در مراتب بعدی به جزای نقدی درجه چهار (پانصد میلیون ریال (۵۰۰۰۰۰۰۰۰)) تا یک میلیارد ریال (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰)) یا چهار ماه سود ناشی از درآمد آن شغل هر کدام بیشتر باشد و ممنوعیت خروج از کشور شش ماه تا دو سال محکوم میگردد.

تبصره ۱ - مسیرها و محل‌های گردشگری به عنوان محل کسب و کار مسئولان یا متصدیان یا صاحبان گروه‌ها و گشت‌ها (تورها) و اردوهای گردشگری اعم از رسمی با غیر رسمی محسوب می‌شود.

تبصره ۲ - در مراکز دولتی یا غیر دولتی که حرف، مشاغل، کسب و کارهای مستقلاً در آن‌ها وجود دارند، احکام و مجازات‌های این ماده و ماده " ۳۹ " این قانون تنها در خصوص حرف، مشاغل، کسب و کارهایی اعمال میشود که جرم در محل آن‌ها واقع شده و کل مرکز مشمول احکام و مجازات‌های مذکور نمی‌شود.

تبصره ۳ - چنانچه صاحب کسب، حرفه یا شغل با مرتکب یا مرتکبین برخورد لازم را انجام داده باشد یا رفتارهای مذکور در این ماده، قابل انتساب به وی نباشد، مشمول مجازات این ماده نیست.

ماده ۴۱ - هرگاه شخصی که دارای شهرت یا تاثیرگذاری اجتماعی است، در فضای مجازی یا غیرمجازی مرتکب هر یک از جرایم موضوع مواد "۳۶"، "۳۷"، "۳۸"، "۳۹"، "۴۰" و "۴۸" این قانون و تبصره‌های آن‌ها شود، علاوه بر محکومیت به مجازات مقرر در خصوص جرم ارتکابی، به حداکثر جزای نقدی درجه دو (دو میلیارد و هشتصد میلیون ریال) یا یک تا ۵ درصد از مجموع اموال منقول و غیرمنقول ثبت شده، سهام و موجودی حساب‌های بانکی (به جز مستثنیات دین) هر کدام بیشتر باشد و محرومیت از فعالیت‌های شغلی یا حرفه‌ای یا تبلیغاتی حوزه شهرت یا تاثیرگذاری اجتماعی، حداکثر تا شش ماه و به تشخیص قاضی به ممنوعیت خروج از کشور حداکثر تا دو سال و ممنوعیت فعالیت عمومی در فضای مجازی تا دو سال و لغو کلیه تخفیفات و معافیت‌های مالیاتی به مدت دو سال و در مراتب بعدی به دو برابر حداقل جزای نقدی درجه یک (دو میلیارد و هشتصد میلیون ریال) یا سه تا هشت درصد از مجموع اموال منقول و غیرمنقول ثبت شده، سهام و موجودی حساب‌های بانکی (به جز مستثنیات دین) هر کدام بیشتر باشد و محرومیت از فعالیت‌های شغلی یا حرفه‌ای یا تبلیغاتی حوزه شهرت یا تاثیرگذاری اجتماعی، به مدت شش ماه تا سه سال و ممنوعیت خروج از کشور به مدت شش ماه تا دو سال و ممنوعیت فعالیت عمومی در فضای مجازی از شش ماه تا دو سال و لغو کلیه تخفیفات و معافیت‌های مالیاتی به مدت پنج سال محکوم می‌شود.

تبصره ۱- صداوسیما نمی‌تواند اشخاصی را که به دلیل ارتکاب جرائم موضوع این ماده پرونده آن‌ها در محاکم در حال رسیدگی است یا محکوم شده‌اند، تا پایان مدت محرومیت، به برنامه‌های تلویزیونی دعوت کرده یا با آن‌ها به صورت مستقیم یا غیر مستقیم قرارداد منعقد کند.

تبصره ۲- صدا و سیما نمی‌تواند اشخاص زیر را به برنامه‌های تلویزیونی دعوت کرده یا با آن‌ها به صورت مستقیم یا غیرمستقیم قرارداد منعقد کند:

- ۱- اشخاصی که به اتهام ارتکاب جرائم موضوع این ماده یا تبصره (۱) این ماده پرونده برای آن‌ها در مرجع قضائی تشکیل و قرار تأمین یا قرار نظارت قضائی یا قرار جلب به دادرسی صادر شده تا صدور رای قطعی دادگاه
- ۲- اشخاصی که بر اساس حکم قطعی دادگاه به محرومیت از فعالیت‌های شغلی یا حرفه‌ای یا تبلیغاتی حوزه شهرت یا تاثیرگذاری اجتماعی محکوم شده‌اند تا پیش از پایان مدت محرومیت
- ۳- اشخاصی که بر اساس حکم قطعی دادگاه به دلیل ارتکاب یکی از جرائم موضوع این قانون محکوم شده‌اند، تا پیش از پایان اجرای حکم.

اشخاصی که به تشخیص رئیس سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران متناسب با چگونگی و شیوه ارتکاب جرم اظهار ندامت کرده‌اند، مشمول حکم این تبصره نمی‌شوند.

تبصره ۳ - صدا و سیما و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، حسب مورد موظفند از پخش و تولید محتوای صوت و تصویر زیر در صدا و سیما و شبکه نمایش خانگی و مشابه آن جلوگیری نمایند و همچنین دستگاه‌های مذکور مکلفند در صورتی که محتوای مذکور قابل اصلاح نباشند، گزارش آن را به دادگاه عمومی تهران ارسال کنند و مرجع قضایی مذکور مکلف است پس از بررسی گزارش‌های مستند از جمله گزارش مستند صداوسیما یا وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، حداکثر ظرف ۴۸ ساعت در خصوص توقف یا عدم توقف پخش یا تولید محتوای مذکور اتخاذ تصمیم کند. همچنین مرجع قضایی مذکور در مواردی که تهیه کننده جهل به موضوع داشته یا کوتاهی نکرده باشد، در خصوص جبران خسارت، توسط شخص ممنوع از انعقاد قرارداد که از حکم این تبصره تخطی نموده است، صادر می‌نماید.

۱- محتوای صوت و تصویری که در زمان تولید آن‌ها برای ایفای نقش با اشخاصی قرارداد منعقد شده است که به اتهام ارتکاب جرائم موضوع این ماده یا تبصره (۱) آن، برای آن‌ها در مرجع قضایی پرونده تشکیل و قرار تأمین یا قرار نظارت قضائی یا قرار جلب به دادرسی صادر شده تا پیش از صدور رای قطعی دادگاه.

۲- محتوای صوت و تصویری که در زمان انعقاد قرارداد تولید آن‌ها، برای ایفای نقش با اشخاصی قرارداد منعقد شده است که بر اساس حکم قطعی دادگاه به محرومیت از فعالیت‌های شغلی یا حرفه‌ای یا تبلیغاتی حوزه شهرت یا تاثیرگذاری اجتماعی محکوم شده‌اند تا پیش از پایان مدت محرومیت،

۳- محتوای صوت و تصویری که در زمان تولید آن‌ها برای ایفای نقش با اشخاصی قرارداد منعقد شده است که بر اساس حکم قطعی دادگاه به دلیل ارتکاب یکی از جرائم موضوع این قانون محکوم شده‌اند تا پیش از پایان اجرای حکم (حسب مورد به تشخیص بالاترین مقام دستگاه مربوط، مواردی که مصلحت ملزمه‌ای برای استفاده از اشخاص مذکور وجود دارد که اهم بر مفسده‌ی مورد نظر است، مشمول ممنوعیت موضوع این تبصره نمی‌شود).

تبصره ۴ - جلوگیری از پخش و تولید محتوای صوت و تصویر مذکور در تبصره (۳) این ماده، مشمول محتوای زیر نمی‌شود:

۱- محتوای اصلاح‌شده به نحوی که ایفای نقش اشخاص مذکور در تبصره (۳) این ماده، به مخاطب منتقل نشود.
۲- محتوایی که اشخاص مذکور، پیش از ارتکاب جرم یا پس از پایتین مدت محرومیت قطعی و اجرای حکم قطعی در تولید آن‌های ایفای نقش کرده‌اند و حسب مورد به تشخیص بالاترین مقام دستگاه مربوط، پخش محتوای مذکور منجر به مفسده و ترویج فساد نشود.

۳- محتوای مشمول بند (۱) تبصره (۳) این ماده مشروط بر صدور رأی قطعی برائت یا منع تعقیب متهم تبصره ۵ - حذف

تبصره ۶ - مطبوعات، خبرگزاری‌ها، پایگاه‌های خبری و سایر رسانه‌هایی که دارای مجوز از مراجع رسمی هستند، نمی‌توانند اشخاصی را که تشکیل پرونده یا قرار تأمین یا قرار نظارت قضائی یا قرار جلب به دادرسی صادر شده علیه خود یا محکومیت قطعی خود به ارتکاب جرائم موضع این قانون را اعلام کرده‌اند یا به هر نحو محکومیت قطعی یا قرار جلب به دادرسی آن‌ها به صورت عمومی منتشر شده یا به آن علم پیدا کرده‌اند، حسب مورد، تا پیش از صدور حکم قطعی یا اجرای حکم قطعی، به برنامه‌ها یا نشست‌ها دعوت کرده یا مصاحبه، سخنرانی، مقاله یا فعالیت تبلیغاتی مربوط به آن‌ها یا مرتبط به آن‌ها را پخش یا منتشر نمایند یا با آنان قرارداد منعقد کنند. در صورت تخلف از این حکم، به حداکثر جزای نقدی درجه دو (دو میلیارد و هشتصد میلیون ریال) یا ۳٪ تا ۵٪ سود سالانه ناشی از فعالیت، هر کدام بیشتر باشد، محکوم می‌شوند. همچنین ممنوعیت موضوع این تبصره در خصوص نشریات علمی در حوزه فعالیت تخصصی متهم یا مجرم و حسب مورد به تشخیص بالاترین مقام دستگاه صادرکننده مجوز فعالیت نشریه، خبرگزاری یا رسانه، مواردی که مصلحت ملزمه‌ای وجود دارد، اعمال نمی‌شود.

تبصره ۷- قوه قضاییه مکلف است ظرف یک هفته از تشکیل پرونده یا صدور حکم قطعی، فهرست اشخاص مذکور در تبصره (۳) این ماده را به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان صدا و سیما اعلام نماید و دستگاه‌های مذکور موظفند بر اساس فهرست اعلامی، تکالیف تعیین‌شده در این ماده و تبصره‌های آن را انجام دهند.

تبصره ۸- تهیه‌کنندگان سینما، برنامه‌ها یا صداوسیما یا محتوای صوت و تصویر فراگیر، موظفند در شروط ضمن قرارداد، تضمین مناسب از عوامل اصلی تولید از قبیل بازیگرهای نقش اصلی، کارگردان، مجری و گوینده، مبنی بر عدم ارتکاب جرائم مذکور در این ماده تا دو سال پس از پخش کامل محتوا آخذ نمایند. در صورت ارتکاب جرم قبل از اتمام مدت مذکور، مرتکب به مجازات این ماده محکوم می‌شود و چنان‌چه تضمین مناسب آخذ نشده باشد و جزای نقدی از محل اموال مرتکب قابل وصول نباشد، تهیه‌کننده مسئول پرداخت جزای نقدی است. این حکم نافی مسئولیت مدنی تهیه‌کننده نیست.

تبصره ۹ - صوت و تصویر فراگیر مذکور در این قانون عبارت است از محتوای صوت و تصویری که به صورت گسترده و یک‌سویه و بدون الزام به شناسایی مخاطب از طریق فرستنده‌ها، امواج رادیویی یا شبکه‌های کابلی، ماهواره‌ای و اینترنتی توزیع می‌شود.

ماده ۴۲ - همه سکوی‌های کاربر محور مشمول تبصره (۱) این ماده، موظفند سازوکارهای انسانی و هوشمند تعدیل محتوا را حسب مورد مطابق مصوبات شورای عالی فضای مجازی، پیاده‌سازی و اجراء نمایند و از این طریق مانع انتشار محتوای مروج یا مبلغ برهنگی، کشف حجاب یا بدبوشی شوند و محتوای مزبور را در اولین فرصت ظرف حداکثر دوازده ساعت حذف کنند. در صورت خودداری در پیاده‌سازی و اجرای این سازوکارها یا عدم حذف محتوای مزبور، ضابطان مطابق صلاحیت‌های قانونی خود، حداکثر ظرف بیست و چهار ساعت پس از کشف، مکلفند پس از مستندسازی، محتوای ناقض قانون را حذف و پرونده را جهت تعیین تکلیف به مرجع قضائی ارسال کنند، سکوی متخلف به حداکثر جزای نقدی درجه دو (دو میلیارد و هشتصد میلیون ریال) یا جزای نقدی معادل سه تا ده درصد " ۱۰٪ " سود حاصل از درآمد سالانه هر کدام بیشتر باشد و ممنوعیت تبلیغات از یک تا سه ماه و حذف محتوای ناقض قانون و در صورت تکرار به سه‌برابر حداقل جزای نقدی معادل هفت تا پانزده درصد " ۱۵٪ " سود حاصل از درآمد سالانه هر کدام بیشتر باشد و ممنوعیت تبلیغات از یک تا سه ماه و حذف محتوای ناقض قانون، محکوم می‌شود.

تبصره ۱ - سکوی کاربر محور عبارت است از سکوی انتشار صوت یا تصویر یا محتوا، که مخاطب یا کاربر مجاز است رأساً محتوا را در سکو بارگذاری و منتشر نماید به نحوی که هر مخاطب یا کاربر دیگر قادر به مشاهده یا شنیدن آن محتوا باشد.

تبصره ۲ - حذف

تبصره ۳ - خودداری در حذف محتوا در این ماده عبارت است از اینکه سکو پس از وصول گزارش محتوای خلاف قانون، علیرغم غیرقانونی بودن محتوا، آن را در اولین فرصت ظرف حداکثر ۱۲ ساعت حذف نکند.

تبصره ۴ - چنانچه در سکوهایی که کاربر محور نیستند، محتوایی پخش یا منتشر شود که به نحوی برهنگی، کشف حجاب یا بدپوششی را ترویج یا تبلیغ کند، سکوی متخلف به دو برابر حداقل جزای نقدی درجه یک (دو میلیارد و هشتصد میلیون ریال) یا جزای نقدی معادل هفت تا پانزده درصد "۱۵٪" سود حاصل از درآمد سالانه، هر کدام بیشتر باشد و ممنوعیت تبلیغات از یک تا سه ماه و حذف محتواهای ناقض قانون و در صورت تکرار به پنج برابر حداقل جزای نقدی درجه یک یا جزای نقدی معادل پانزده تا بیست و پنج درصد "۲۵٪" سود حاصل از درآمد سالانه، هر کدام بیشتر باشد و ممنوعیت تبلیغات از یک تا سه ماه و حذف محتواهای ناقض قانون محکوم می‌شود. صدا و سیما و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی حسب مورد مکلفند از پخش محتواهای مذکور ممانعت کنند. سکوها موظفند حداکثر ظرف مدت دوازده ساعت محتوای مذکور را حذف نمایند، در غیر اینصورت مرجع قضائی موظف است بر اساس گزارش‌های مستند از جمله گزارش‌های مستند صداوسیما یا وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی حداکثر ظرف یک هفته، قرار توقف پخش را صادر نماید.

ماده ۴۳ - طراحی یا تبلیغ لباس، پیکره (مانکن)، اسباب‌بازی، مجسمه، عروسک، تابلو، نماد یا تصویر مروج برهنگی، بی‌عفتی، کشف حجاب و بدپوششی، که شورای فرهنگ عمومی کشور بر اساس معیارهایی که به تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی رسیده است، تعیین می‌کند، جرم است و مرتکب در مرتبه اول علاوه بر ضبط ابزار ارتکاب جرم، به حداکثر جزای نقدی درجه چهار (یک میلیارد ریال) یا دو برابر درآمد خالص حاصل از ارتکاب جرم هر کدام که بیشتر باشد و به تشخیص قاضی به ممنوعیت خروج از کشور تا دو سال و ممنوعیت فعالیت عمومی در فضای مجازی تا دو سال و در مراتب بعدی به حداکثر جزای نقدی درجه سه (یک و نیم میلیارد ریال) یا سه برابر درآمد خالص حاصل از ارتکاب جرم هر کدام که بیشتر باشد و به تشخیص قاضی به ممنوعیت خروج از کشور از ۶ ماه تا دو سال و به ممنوعیت فعالیت عمومی در فضای مجازی از ۶ ماه تا دو سال محکوم می‌شود.

تبصره ۱- لباس، اسباب‌بازی، مجسمه، عروسک، مانکن یا تابلو موضوع این ماده کالای ممنوعه محسوب می‌شود و بر اساس قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۹۲/۱۰/۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی رسیدگی، مجازات و تعیین تکلیف می‌شود.
تبصره ۲- در صورتی که جرائم موضوع این ماده و تبصره "۱" آن به صورت سازمان یافته ارتکاب یابد، مجازات مرتکبان یک درجه تشدید می‌شود و مجوزهای فعالیت شش ماه تعلیق می‌گردد.

ماده ۴۴ - چنانچه هر یک از کارکنان دستگاه‌های اجرائی موضوع ماده "۳" این قانون و هریک از اعضای موسسات خصوصی حرفه‌ای عهده‌دار خدمات عمومی موضوع بند "ب" ماده "۱" قانون ارتقای سلامت نظام اداری و مقابله با فساد مصوب ۱۳۹۰/۷/۸ با اصلاحات و الحاقات بعدی و نیز اشخاصی که در مراکز آموزشی و پژوهشی اعم از دولتی، غیردولتی و دانشگاه آزاد اسلامی مشغول به تدریس و یا به هر نحوی در آن دستگاه‌ها شاغل و یا به طور موقت مشغول به کار هستند، داخل دستگاه متبوع خود مرتکب هریک از جرائم موضوع این قانون شوند، بالاترین مقام مسئول دستگاه و واحدهای نظارتی از قبیل حراست یا بازرسی مکلفند، ضمن اعلام مراتب به فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران "فراجا" جهت ارسال پرونده برای انجام تکالیف پیش بینی شده در این قانون، مراتب را حسب مورد به هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری کارکنان، هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اعضای هیأت علمی، کمیته‌های انضباطی کارکنان یا دادرهای انتظامی مربوط اعلام کنند و در صورت ارتکاب یکی از جرایم موضوع این قانون خارج از دستگاه متبوع، پرونده ابتدا جهت طی مراحل قانونی به فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (فراجا) ارسال و در صورت صدور رأی قطعی محکومیت، حسب مورد، هیأت یا کمیته یا دادرهای دستگاه مربوط، مکلف به رسیدگی به تخلف اداری یا انتظامی مذکور می‌باشد.

تبصره ۱- هیأت‌های رسیدگی به تخلفات، کمیته‌های انضباطی یا دادرهای انتظامی حسب مورد موظفند به شکایت یا گزارش‌های واصله، مطابق قوانین و مقررات مربوط رسیدگی و حکم انتظامی صادر کنند.

تبصره ۲- مرجع قضائی مکلف است مشمولین این ماده را که مرتکب جرائم موضوع این قانون شده‌اند، علاوه بر مجازات‌های مقرر در این قانون، به انفصال از خدمات دولتی و عمومی تا شش ماه محکوم کند. در مواردی که حکم قطعی انضباطی صادره از مراجع اداری نیز انفصال باشد، حکم این تبصره مجری نخواهد بود.

تبصره ۳ - در صورتی که مرجع قضائی، قرار قطعی منع تعقیب یا حکم قطعی برائت صادر کند، هیأت تخلفات نمی‌تواند فرد را به عنوان همان اتهام، محکوم نماید.

ماده ۴۵ - مسئول مستقیم در دستگاه‌های موضوع این قانون، چنانچه هر یک از وظایف تعیین شده در این قانون را اجراء نکند یا ناقص اجراء کند، مستنکف از اجراء قانون تلقی شده و به انفصال موقت از خدمات دولتی و عمومی و اشتغال به حرفه مربوط به مدت تا دو سال محکوم میشود. نظارت بر این امر و شکایت در محاکم به عهده سازمان بازرسی کل کشور و دادستان‌های عمومی و انقلاب است. این امر مانع از تعقیب مرتکب حسب مورد در هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری، کمیته‌های انضباطی یا دادرسی‌های انتظامی نیست.

ماده ۴۶ - دادگاه صادرکننده حکم، در مواردی که بر اساس سود ناشی از درآمد، جزای نقدی تعیین می‌گردد، میزان سود ناشی از درآمد را براساس آخرین برگ تشخیص مالیاتی قطعی شده که از اداره مالیات مربوطه استعلام می‌کند، تعیین می‌نماید. اداره مالیات موظف است استعلام فوق را ظرف مدت یک هفته پاسخ دهد. این اظهارنظر، قطعی است و در صورتی که به هر دلیل، برگ تشخیص مالیاتی صادر نشده باشد، جزای نقدی تعزیری ملاک صدور حکم خواهد بود.

ماده ۴۷ - هر شخصی در انظار عمومی، معابر یا اماکن عمومی که نوعاً در منظر نامحرم است اعم از فضای حقیقی یا مجازی مرتکب بدپوششی شود، در مرتبه اول از طریق سامانه‌های هوشمند فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (فراجا) با تطبیق با سایر بانک‌های اطلاعاتی اطمینان‌آور و احراز هویت قطعی مرتکب، معادل دو سوم حداکثر جزای نقدی درجه هشت جریمه (یعنی بیست میلیون ریال) و لیکن اخذ جریمه‌ی مذکور برای مدت سه سال معلق می‌شود و با استفاده از سامانه‌های هوشمند یا پیامک یا پست به وی اعلام می‌شود، در صورت تکرار در مدت تعلیق جریمه (در مرتبه‌ی دوم) علاوه بر اخذ جریمه مرتبه اول، معادل یک و دو دهم حداکثر جزای نقدی درجه هشت (یعنی ۳۶ میلیون ریال) جریمه و با استفاده از طرق مذکور به وی اعلام می‌شود، در مرتبه سوم توسط مرجع قضایی به حداکثر جزای نقدی درجه شش (یعنی ۲۴۰ میلیون ریال) و در مراتب بعدی به جزای نقدی درجه پنج (دویست و چهل میلیون ریال (۲۴۰.۰۰۰.۰۰۰)) تا پانصد میلیون ریال (۵۰۰.۰۰۰.۰۰۰)) محکوم می‌شود. در صورت تکرار بیش از چهار بار، مرتکب به مجازات تکرار جرم موضوع ماده (۳۷) این قانون محکوم می‌گردد.

تبصره ۱- بدپوششی در مورد زنان عبارت است از پوشیدن لباسی که قسمتی از بدن پایینتر از گردن یا بالاتر از مچ پا یا بالاتر از ساعد دست‌ها دیده شود یا لباسی که مصداق اعانه بر اثم یا تهییج دیگران باشد.

تبصره ۲- بدپوششی در مورد مردان عبارت است از هر نوع پوشش خلاف عفت و اخلاق اسلامی که مصداق اعانه بر اثم یا تهییج دیگران باشد.

ماده ۴۸ - هر شخصی در انظار عمومی، معابر یا اماکن که نوعاً در منظر نامحرم است اعم از فضای حقیقی یا مجازی اقدام به برهنگی نماید یا با پوششی ظاهر شود که عرفاً برهنگی محسوب می‌شود، بلافاصله توسط ضابطان بازداشت و به دادگاه صالح معرفی میشود و به مجازات حبس درجه چهار (حبس بیش از پنج تا ده سال) یا جزای نقدی درجه سه (یک میلیارد ریال (۱.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰)) تا یک و نیم میلیارد ریال (۱.۵۰۰.۰۰۰.۰۰۰)) محکوم می‌گردد و در صورت تکرار، مجازات حبس یا جزای نقدی یک درجه تشدید (یعنی حبس بیش از ده تا پانزده سال و جزای نقدی بیش از یک میلیارد و پانصد میلیون ریال (۱.۵۰۰.۰۰۰.۰۰۰)) تا دو میلیارد و هشتصد میلیون ریال (۲.۸۰۰.۰۰۰.۰۰۰)) میشود. ضابطان موضوع این ماده کلیه نیروهای فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران "فراجا" و ضابطان عام و خاص دادگستری هستند.

ماده ۴۹ - هر زنی در انظار عمومی، معابر یا اماکن عمومی که نوعاً در منظر نامحرم است اعم از فضای حقیقی یا مجازی کشف حجاب کند، به نحوی که چادر یا مقنعه یا روسری یا شال یا امثال آنها بر سر نداشته باشد در مرتبه اول از طریق سامانه‌های هوشمند فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (فراجا) با تطبیق با سایر بانک‌های اطلاعاتی اطمینان‌آور و احراز هویت قطعی مرتکب، معادل یک‌دوم حداکثر جزای نقدی درجه هشت (یعنی ۱۵ میلیون ریال) جریمه و لیکن اخذ جریمه‌ی مذکور برای مدت سه سال معلق می‌شود و با استفاده از سامانه‌های هوشمند یا پیامک یا پست به وی اعلام می‌شود، در صورت تکرار در مدت تعلیق جریمه (در مرتبه‌ی دوم) علاوه بر اخذ جریمه مرتبه اول، معادل حداکثر جزای نقدی درجه هشت (یعنی ۳۰ میلیون ریال) جریمه و با استفاده از طرق مذکور به وی اعلام می‌شود، در مرتبه سوم توسط مرجع قضایی به جزای نقدی درجه شش (شصت میلیون ریال (۶۰.۰۰۰.۰۰۰)) تا دویست و چهل میلیون ریال (۲۴۰.۰۰۰.۰۰۰)) و در مراتب بعدی به جزای نقدی درجه پنج (دویست و چهل

میلیون ریال (۲۴۰۰۰۰۰۰۰۰) تا پانصد میلیون ریال (۵۰۰۰۰۰۰۰۰) محکوم می‌شود. در صورت تکرار بیش از چهار بار، مرتکب به مجازات تکرار جرم موضوع ماده (۳۷) این قانون غیر از حبس محکوم می‌گردد.

ماده ۴۹ مکرر - از تاریخ ابلاغ جریمه موضوع مواد (۴۷) و (۴۹) این قانون، مرتکب می‌تواند موارد اعتراض خود را ظرف ده روز از طریق سامانه فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (فراجا) با ذکر دلایل ثبت نماید. فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (فراجا) موظف است حداکثر ظرف دو هفته پس از وصول اعتراض بررسی لازم را انجام داده و در صورت غیرموجه دانستن اعتراض مراتب را به معترض ابلاغ نماید. در صورت اصرار معترض، موضوع جهت رسیدگی به هیأتی متشکل از یک قاضی با ابلاغ رئیس قوه قضاییه و نماینده وزارت کشور و نماینده فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (فراجا) در حوزه قضایی شهرستان ارسال می‌شود. هیأت موظف است ظرف یک ماه پرونده را رسیدگی کند. ریاست آن هیأت با قاضی خواهد بود که پس از اخذ نظر مشورتی در عضو دیگر، ظرف یک هفته مبادرت به صدور رأی می‌نماید. رأی صادره قطعی است و این رأی، در حکم رأی مرجع قضایی است. در موارد ضرورت در یک شهرستان چند هیأت تشکیل می‌شود.

تبصره- ورود مردان به محیط‌های اختصاص یافته به زنان در اماکن و وسایل حمل و نقل عمومی مشمول مجازات این ماده می‌شود.

ماده ۵۰- ارتکاب هر یک از جرایم موضوع مواد " ۴۷ "، " ۴۸ " و " ۴۹ " این قانون در اماکن مذهبی، اماکن اداری و مراسم عمومی یا اجتماعات بالای ۱۰۰ نفر جمعیت، موجب تشدید مجازات‌های مقرر به میزان یک درجه می‌شود.

ماده ۵۱- در صورت ظن قوی بر غیرایرانی بودن مرتکب هر یک از جرائم موضوع این قانون، ضابطان ابتدا نسبت به احراز هویت قطعی وی از طریق مقتضی اقدام، در صورتی که ایرانی بودن وی احراز نشود، گذرنامه یا مجوز اقامت وی توقیف و پس از اِعمال احکام مقرر در این قانون، وی با تشخیص قاضی به مجازات مذکور در بند "خ" ماده " ۲۳ " قانون مجازات اسلامی (یعنی اخراج بیگانگان از کشور) نیز محکوم می‌شود.

ماده ۵۲- وسایل نقلیه موتوری که راننده یا راکب یا سرنشین آن مرتکب جرایم موضوع مواد ۴۷ و ۴۹ این قانون شود، توسط ماموران فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (فراجا)، معادل یک ششم حداکثر جزای نقدی درجه ۸ (یعنی ۵ میلیون ریال) جریمه می‌شود. همچنین اعمال جریمه برای وسیله نقلیه مذکور نافی اعمال احکام و مجازات‌های مقرر در مورد مرتکب یا مرتکبان نیست. حکم این ماده در مورد تاکسی‌ها و مسافربرهای اینترنتی نیز جاری می‌شود. ثبت اولین تخلف موجب عدم ثبت تخلفات بعدی از لحاظ زمانی نبوده و جریمه‌های نقدی جمع می‌شود. وسایل نقلیه عمومی بزرگ از جمله اتوبوس و مینی‌بوس و مترو مشمول احکام فوق نیست.

تبصره ۱- در صورتی که راکب یا سرنشین وسیله نقلیه موتوری مرتکب جرم موضوع ماده ۴۸ این قانون شود یا راکب یا سرنشین موتورسیکلت مرتکب یکی از جرائم موضوع مواد ۴۷ یا ۴۹ این قانون شود، وسیله نقلیه موتوری یا موتورسیکلت توسط ضابطان بلافاصله به مدت یک هفته توقیف و مالک آن توسط مرجع قضائی به جریمه معادل دو سوم حداکثر جزای نقدی درجه ۸ (یعنی ۲۰ میلیون ریال) محکوم می‌شود. این حکم مانع از اعمال مجازات‌های مقرر در مواد " ۴۷ "، " ۴۸ " و " ۴۹ " نیست.

تبصره ۲- سکوهای تاکسی اینترنتی موظفند ظرف مدت دو ماه در سامانه‌های ارتباطی خود با مشتریان و رانندگان امکان گزارش‌های راننده خودرو در خصوص مسافران ناقض این قانون را تعبیه کنند. در صورتی که راننده گزارش نقض احکام این قانون توسط مسافر را به سامانه ارسال نماید از پرداخت جریمه معاف می‌شود. همچنین این سکوها موظفند ارتباط برخط ماموران فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران "فراجا" با این سامانه را فراهم کنند. در صورت عدم انجام تکالیف موضوع این ماده، سکوهای متخلف به پرداخت جزای نقدی معادل سه ماه سود ناشی از درآمد سکو محکوم می‌شود.

تبصره ۳- در صورتی که وسیله نقلیه موتوری موضوع این ماده، فاقد پلاک یا پلاک آن مخدوش یا به نحوی ناخوانا یا پوشانده شده باشد، علاوه بر توقیف وسیله نقلیه به مدت دو برابر، جرایم مذکور در این ماده نیز به دو برابر افزایش می‌یابد.

تبصره ۴- از تاریخ ابلاغ جریمه، متخلف می‌تواند مراتب اعتراض خود را ظرف ده روز از طریق سامانه فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (فراجا) با ذکر دلایل ثبت نماید. فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (فراجا) موظف است حداکثر ظرف دو هفته پس از وصول اعتراض بررسی لازم را انجام داده و در صورت غیرموجه دانستن اعتراض، مراتب را به معترض ابلاغ نماید. در صورت اصرار معترض، موضوع جهت رسیدگی به هیأتی متشکل از یک قاضی با ابلاغ رئیس قوه قضاییه و یک کارشناس راهنمایی و رانندگی با

معرفی رئیس پلیس راهنمایی و رانندگی مربوط ارسال می‌شود. هیأت موظف است ظرف یک ماه پرونده را رسیدگی کند. ریاست هیأت با قاضی خواهد بود که پس از اخذ نظر مشورتی اعضا دیگر، ظرف یک هفته مبادرت به صدور رأی می‌نماید و این رأی در حکم رأی مرجع قضایی است.

ماده ۵۳- مدیر یا بالاترین مقام یا مسئول مستقیم شرکت‌ها و مؤسسات حمل و نقل زمینی، هوایی، دریایی و ریلی مکلف به تجهیز وسایل نقلیه تحت مدیریت با نظارت خود به ابزارهای شناسایی مرتکبان هر یک از جرائم این قانون هستند. وزارت راه و شهرسازی شهرداری‌ها موظف به نظارت بر اجرای حکم این ماده می‌باشند.

ماده ۵۴- مهلت پرداخت جریمه‌ها یا مجازات‌های نقدی موضوع این قانون به شرح زیر تعیین می‌شود:

۱- در صورت عدم اعتراض مرتکب، مهلت پرداخت جریمه حسب مورد ده روز پس از گذشت مهلت اعتراض مذکور در ماده (۴۹) مکرر یا تبصره (۲) ماده (۵۲) این قانون است.

۲- در صورت اعتراض مرتکب، مهلت پرداخت جریمه، حسب مورد ده روز پس از اعلام رأی قطعی هیأت موضوع ماده (۴۹) مکرر یا ابلاغ رأی قطعی هیأت موضوع تبصره (۲) ماده (۵۲) این قانون است.

۳- مهلت پرداخت مجازات‌های نقدی جرائم موضوع این قانون، ده روز پس از قطعیت رأی و ابلاغ رأی قطعی مرجع قضایی است.

تبصره ۱- در صورت عدم پرداخت جریمه قطعی در مهلت مذکور در بندهای (۱) و (۲) این ماده، ارائه‌ی هریک از خدمات زیر به مرتکب، منوط به پرداخت جریمه است:

۱- خدمات صدور یا تعویض گذرنامه

۲- خدمات شماره‌گذاری یا تعویض پلاک وسایل نقلیه موتوری

۳- صدور مجوز خروج از کشور

۴- ترخیص خودرو که به صورت قانونی توقیف شده است.

۵- صدور یا تعویض گواهینامه رانندگی

تبصره ۲- در صورتی که جریمه یا جزای نقدی مستند به رأی قطعی لازم‌الاجراء مطابق این قانون با احکام مندرج در این ماده قابل وصول نباشد، مرجع قضائی می‌تواند برای اجرای حکم تا زمان وصول جریمه یا جزای نقدی حکم مبنی بر عدم ارائه خدمات الکترونیکی بانکی مربوط به انتقال یا پرداخت وجه با ارزش بیش از یک‌دهم حداکثر جزای نقدی درجه هشت (یعنی ۳ میلیون ریال) اعم از طریق حساب یا کارت بانکی به محکوم‌علیه صادر کند.

ماده ۵۵- چنانچه مقامات، مسئولان و کارگزاران موضوع مواد " ۱ " و " ۳ " قانون رسیدگی به داری مقامات، مسئولان و کارگزاران جمهوری اسلامی ایران (یعنی رهبر، رئیس‌جمهور، معاونان رئیس‌جمهور، وزیران، نمایندگان مجلس خبرگان رهبری، اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام، مقامات منصوب از سوی رهبری، اعضای شورای نگهبان، نمایندگان مجلس شورای اسلامی و معاونان رئیس مجلس و مدیران کل مجلس، معاونان رئیس قوه قضاییه و رؤسای سازمان‌ها و دستگاه‌های وابسته به این قوه و معاونان مدیران کل آنان، دادستان کل کشور، رئیس دیوان عالی کشور و رئیس دیوان عدالت اداری و رؤسای کل دادگستری استان‌ها و معاونان همه آن‌ها و سایر دارندگان پایه قضائی، مشاوران سران سه قوه، رؤسای دفاتر سران سه قوه، مجمع تشخیص مصلحت نظام و مجلس خبرگان رهبری، دستیار ارشد رئیس‌جمهور، معاونان وزراء، مدیران کل و هم‌ترازان آن‌ها، دبیران شورای عالی امنیت ملی، مجمع تشخیص مصلحت نظام، هیأت دولت، شورای عالی انقلاب فرهنگی و شورای عالی فضای مجازی، رئیس و دادستان دیوان محاسبات کشور، معاونان آنان و اعضای هیأت مستشاری، رئیس، قائم مقام، معاونان و دبیر کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، رؤسا و معاونان سازمان‌ها و مؤسسات دولتی، نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی و مدیران کل آن‌ها، فرماندهان و مسئولان نیروهای مسلح از درجه سرتیپ تمام و بالاتر و هم‌ترازان آن‌ها و رؤسای کلانتری‌ها، مدیران عامل، اعضای هیأت مدیره بیمه‌ها، بانک‌ها و مؤسسات مالی و اعتباری دولتی و شرکت‌ها و مؤسسات وابسته به آنها، رؤسای مناطق و رؤسای شعب ارزی و ویژه و سرپرست‌های مناطق، رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار و معاونان وی، رؤسای بورس‌های تخصصی، مناطق و فرابورس، رئیس و اعضای هیأت عامل صندوق توسعه ملی، استانداران و معاونان آنان، فرمانداران، شهرداران و اعضای شورای شهر تمام شهرها و

شهرداران مناطق کلان شهرها و معاونان آنها، سفرا و کارداران، سرکنسولها و مسئولان حفاظت منافع و رؤسای نمایندگیهای جمهوری اسلامی ایران در خارج کشور، نمایندگان دولت در مجامع عمومی، هیأت مدیره، هیأت امناء و مدیرعامل شرکتها و مؤسسات دولتی یا وابسته به دولت و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی، اعضای هیأت مدیره و مدیرعامل و بازرسان مناطق ویژه و مناطق آزاد تجاری و معاونان آنان، رئیس کل گمرک و معاونان وی و مدیران کل گمرک و رؤسای گمرکات کشور، رئیس سازمان امور مالیاتی کشور، معاونان، مدیران کل و سرممیزین) مصوب ۱۷/۲/۱۳۹۱ یا همسر یا فرزند آنان مرتکب هریک از جرائم موضوع این قانون شوند، مشمول اعمال تخفیف، تعلیق و تعویق مجازات می‌شوند.

ماده ۵۶- هر شخصی در انظار، اماکن عمومی، معابر، محیطهای شغلی اعم از دولتی، خصوصی یا وسایل حمل و نقل عمومی متعرض بانوان محجبه شود، توسط ضابطان عام و خاص قوه قضائیه بازداشت و به حداکثر مجازات مندرج در ماده " ۶۱۹ " کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی (یعنی حبس از دو تا شش ماه و تا (74) ضربه شلاق)، محکوم میشود. تبصره- هر شخص با هرگونه رفتاری اعم از فعل و ترک فعل به علت حجاب به زنان توهین یا تمسخر کرده یا افترا ببندد به مجازات این ماده محکوم میگردد.

ماده ۵۷- مطابق مبانی شرعی و اصل هشتم قانون اساسی امر به معروف و نهی از منکر لسانی در حوزه پوشش و حجاب وظیفه اجتماعی همه مردم است و هیچکس را نمیتوان به علت انجام واجب شرعی مؤاخذه نمود. امر به معروف و نهی از منکر در این حوزه باید با رعایت شروط آن از جمله نداشتن مفسده باشد. هرکس در امر به معروف و نهی از منکر عدم رعایت حجاب شرعی یا کشف حجاب یا بدپوششی، مرتکب توهین یا افترا گردد به مجازات مقرر قانونی محکوم میگردد. هر کس در مقابل امر به معروف و نهی از منکر شرعی و قانونی در مورد عفاف و حجاب، توهین یا پرخاش کند به جزای نقدی درجه پنج (دویست و چهل میلیون ریال (۲۴۰۰۰۰۰۰۰۰)) تا پانصد میلیون ریال (۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰)) محکوم می‌گردد.

ماده ۵۸- هرکس در مقابل امر به معروف و نهی از منکر شرعی و قانونی در خصوص عفاف و حجاب، حرکات غیرمعارف انجام داده یا توهین یا پرخاش کند، به جزای نقدی درجه پنج (دویست و چهل میلیون ریال (۲۴۰۰۰۰۰۰۰۰)) تا پانصد میلیون ریال (۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰)) محکوم میگردد.

ماده ۵۹- در صورت تعدد جرائم موضوع این قانون، مجازاتهای نقدی با هم جمع میشود. احکام قانونی مرور زمان درباره مجازاتهای نقدی مندرج در این قانون اجراء نمی‌شود.

ماده ۶۰- مبالغ جرمیه‌ها و جزایهای نقدی معادل مبلغ تعدیل شده زمان وصول اخذ میشود.

ماده ۶۱- دادگاه می‌تواند حسب مورد، مرتکب آن هر یک از جرائم موضوع این قانون را علاوه بر اعمال مجازاتهای مقرر در این قانون، به برخی از موارد مندرج در ماده " ۲۳ " قانون مجازات اسلامی متناسب با رفتار ارتكابی (یعنی اقامت اجباری در محل معین، منع از اقامت در محل یا محل‌های معین، منع از اشتغال به شغل، حرفه یا کار معین، انفصال از خدمات دولتی و عمومی، منع از رانندگی با وسایل نقلیه موتوری و یا تصدی وسایل موتوری، منع از داشتن دسته چک و یا اصدار اسناد تجاری، منع از حمل سلاح، منع از خروج اتباع ایران از کشور، اخراج بیگانگان از کشور، الزام به خدمات عمومی، منع از عضویت در احزاب، گروه‌ها و دستجات سیاسی یا اجتماعی، توقیف وسایل ارتكاب جرم یا رسانه یا مؤسسه دخیل در ارتكاب جرم، الزام به یادگیری حرفه، شغل یا کار معین، الزام به تحصیل، انتشار حکم محکومیت قطعی)، حداکثر به مدت دو سال محکوم نماید.

ماده ۶۲- کلیه دستگاههای اجرائی موضوع ماده " ۳ " این قانون و اشخاص حقوقی و حقیقی متولی ارائه خدمات به مردم از قبیل بانکهای غیردولتی یا شرکتهای حمل و نقل مسافر یا فروشگاهها و صاحبان حرف و مشاغل و مسئولین محوطه شهرکها یا مجتمعها موظفند تصاویر دوربینهای خود را جهت شناسایی افراد ناقض این قانون در اختیار فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران "فراجا" قرار دهند. در صورت امتناع از اجرای این حکم یا حذف دادههای مذکور، کارکنان مسئول مربوط به شش ماه تا دو سال انفصال از خدمات دولتی و عمومی و صاحبان مشاغل و حرف و کسب و کارها به جزای نقدی درجه یک (بیش از دو میلیارد و

هشتصد میلیون ریال) یا معادل یک تا سه ماه سود ناشی از درآمد سالانه شغل و سایر افراد به جزای نقدی درجه چهار (پانصد میلیون ریال (۵۰۰۰۰۰۰۰۰) تا یک میلیارد ریال (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰)) محکوم می‌گردند.

تبصره ۳- کلیه دستگاه‌های موضوع این ماده با رعایت قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی مصوب ۳۰/۶/۱۴۰۱ مکلفند، حداکثر تا یک ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون دسترسی قوه قضاییه و فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (فراجا) را به شماره ملی، تصاویر، نشانی، شماره‌های تلفن (اعم از ثابت و همراه) و مکان‌یابی تلفن همراه در زمان مورد استعمال، موجود در بانک‌های اطلاعاتی در اختیار را حسب مورد، فراهم نمایند.

ماده ۶۳- در صورتی که فردی مرتکب جرائم موضوع این قانون به جز در موارد مندرج در مواد "۳۶"، "۴۸"، "۵۱" و "۵۶" گردد حتی در جرائم مشهود با ارائه مستندات از سوی ضابطان، صرفاً توسط مراجع قضایی احضار می‌گردد. پس از احضار، چنانچه متهم در مرجع قضایی حضور نیابد، پس از تفهیم اتهام، مطابق آیین دادرسی کیفری، یکی از قرارهای تأمین کیفری بدون بازداشت صادر می‌گردد و در صورتی که در مرجع قضایی بدون عذر موجه در دادگاه حاضر نشود و حضور او ضرورت نداشته باشد، حکم صادر می‌شود و در صورت ضرورت حضور متهم، جلب می‌شود.

تبصره - جرائم موضوع این قانون به جز مواردی که دارای مجازات حبس است، مستقیماً در دادگاه رسیدگی میشود.

ماده ۶۴- چنانچه مرتکب هر یک از جرایم مذکور در این فصل از مضمولین مواد "۸۸" یا "۸۹" قانون مجازات اسلامی (کودکان و نوجوانان زیر ۱۸ سال) باشد، به تشخیص قاضی به جزای نقدی مقرر در این قانون (۳ میلیون ریال تا ۶۵ میلیون ریال) یا مجازات‌ها یا اقدامات تأمینی و تربیتی مندرج در فصل دهم بخش دوم کتاب اول قانون مجازات اسلامی مصوب ۱/۲/۱۳۹۲ محکوم میگردد. اعمال مقررات راجع به قانون اصلاح و تربیت صرفاً در مورد جرائمی اعمال می‌گردد که در این قانون برای آن حبس مقرر شده است.

ماده ۶۵- احکام مذکور در ماده (۶۳۸) کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی (هرکس علناً در انظار و اماکن عمومی و معابر تظاهر به عمل حرامی نماید، علاوه بر کیفر عمل به حبس از ده روز تا دو ماه یا تا (۷۴) ضربه شلاق محکوم میگردد و در صورتی که مرتکب عملی شود که نفس آن عمل دارای کیفر نمی‌باشد ولی عفت عمومی را جریحه‌دار نماید فقط به حبس از ده روز تا دو ماه یا تا (۷۴) ضربه شلاق محکوم خواهد شد.) و قانون نحوه رسیدگی به تخلفات و مجازات فروشندگان لباس‌هایی که استفاده از آنها در ملأ عام، خلاف شرع است و یا عفت عمومی را جریحه‌دار میکند مصوب ۲۸/۱۲/۱۳۶۵ با اصلاحات و الحاقات بعدی در مواردی که در این قانون حکم جدیدی تعیین نشده است، به قوت خود باقی است.

تبصره- چنانچه شخصی مرتکب عدم رعایت حجاب شرعی موضوع تبصره ماده (۶۳۸) کتاب پنجم مجازات اسلامی شود که در این قانون حکم جدیدی در خصوص آن تعیین نشده است، در مرتبه اول از طریق سامانه‌های هوشمند فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (فراجا) با تطبیق با سایر بانک‌های اطلاعاتی اطمینان‌آور و احراز هویت قطعی مرتکب، با استفاده از سامانه‌های هوشمند یا پیامک یا پست به وی تذکر داده می‌شود و در مرتبه دوم توسط مراجع قضایی مطابق حکم تبصره ماده (۶۳۸) کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی (زنانی که بدون حجاب شرعی در معابر و انظار عمومی ظاهر شوند به حبس از ده روز تا دو ماه و یا از 6,600,000 تا 33,000,000 ریال جزای نقدی محکوم خواهند شد)، مجازات می‌شود.

ماده ۶۵ مکرر ۱ - چنانچه در اجرای موارد (۴۷)، (۴۹) و (۶۵) این قانون، در موارد، مکان‌ها و زمان‌هایی، از طریق سامانه‌های هوشمند فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (فراجا)، امکان احراز هویت مرتکب وجود نداشته باشد؛ ضابطان ابتدا نسبت به احراز هویت قطعی وی از طریق ملاحظه‌ی مدارک هویتی یا چهره‌نگاری یا انگشت‌نگاری اقدام و پس از احراز هویت قطعی، اقدامات قانونی بعدی مطابق مواد مذکور انجام می‌شود.

اصلاحیه شورای نگهبان (۱۹ خرداد ۱۴۰۳): ماده ۶۵ مکرر ۱، از این جهت که در مواردی که با توجه به وجود شرایط خاص، اقتضا و امکان برخورد متناسب دیگری وجود دارد، تکلیف چیست، ابهام دارد؛ پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد.

تبصره - در صورت استنکاف مرتکب از ارائه مدارک هویتی یا عدم همکاری در چهره‌نگاری یا انگشت‌نگاری، به نزدیک‌ترین مقر انتظامی فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (فراجا) دلالت می‌شود تا هویت قطعی وی احراز شود و پس از احراز هویت قطعی، اقدامات قانونی بعدی مطابق مواد مذکور انجام می‌شود.

اصلاحیه شورای نگهبان (۱۹ خرداد ۱۴۰۳): در تبصره ماده ۶۵ مکرر ۱، منظور از نزدیک‌ترین مقر انتظامی و همچنین دلالت به آن مراکز ابهام دارد؛ پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد.

ماده ۶۵ مکرر ۲- دادگاه صالح برای رسیدگی به جرائم موضوع این قانون که مجازات آن‌ها صرفاً جزای نقدی درجه چهار و کمتر است، دادگاه کیفری دو می‌باشد و در سایر موارد مطابق عموماًت قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۴/۱۲/۱۳۹۲ عمل می‌شود.

ماده ۶۷- از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون، جزای نقدی و جریمه‌های حاصل از کشفیات واردات غیرقانونی پوشاک و لوازم آرایشی ده درصد "۱۰٪" افزایش می‌یابد. مبلغ حاصل از افزایش فوق به حساب شخصی نزد خزانه‌داری کل کشور واریز و در قالب بودجه سنواتی پنجاه درصد "۵۰٪" آن به وزارت صنعت و معدن و تجارت جهت انجام وظایف مندرج در این قانون و پنجاه درصد "۵۰٪" دیگر جهت حمایت از طراحان و انجام ماموریت‌ها به کارگروه ساماندهی مد و لباس تخصیص می‌یابد.

ماده ۶۸- دولت موظف است هر ساله در بودجه‌های سنواتی منابع لازم برای اجرای این قانون را پیش‌بینی نماید و در دو سال اول اجرای این قانون در قالب قانون بودجه سنواتی منابع لازم برای اجرای زیرساخت‌ها و سامانه‌ها و دوربین‌های لازم به فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران "فراجا" اختصاص دهد.

ماده ۶۹- منابع حاصل از اجرای این قانون به حساب خزانه‌داری کل کشور واریز و در قالب بودجه سنواتی پس از تأمین منابع لازم برای اجرای احکام مذکور در بند ۳ ماده ۱۹، بندهای ۱ و ۴ ماده ۲۸ و ماده ۵۳ این قانون برای رفع آسیب‌های اجتماعی و ازدواج و مسکن جوانان و اوقات فراغت خانواده‌محور اختصاص می‌یابد.

ماده ۶۹ مکرر - اجرای فصول اول، دوم، چهارم و پنجم در اولویت اجرا در سال اول اجرای این قانون قرار دارد و فصل سوم این قانون در خصوص تکالیف دستگاه‌های مذکور در این فصل با اولویت‌های زیر اجرا می‌شود:

۱- اجرای احکام مذکور در همه‌ی بندهای مواد ۸، ۱۴، ۱۷، ۱۸، ۲۲، ۲۴، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰ و ۳۱ و بندهای ۱ تا ۳ ماده ۱، بندهای ۱ تا ۴ ماده ۱۰، بندهای ۱ تا ۳، ۵، ۸ و ۹ ماده ۱۱، بندهای ۱، ۲، ۶ و ۷ ماده ۱۲، بندهای ۱ تا ۴ ماده ۱۳، بندهای ۱ تا ۵ ماده ۱۵، بندهای ۱ تا ۴، ۶ و ۸ ماده ۱۶، بندهای ۱ تا ۳ ماده ۱۹، بندهای ۱ تا ۳، ۶ تا ۱۰ ماده ۲۰، بندهای ۱، ۲، ۴ و ۵ ماده ۲۱، بندهای ۱ تا ۵ و ۷ ماده ۲۳ و بند ۳ ماده ۲۵ به عنوان اولویت‌های سال اول اجرای این قانون می‌باشند.

۲- اجرای احکام مذکور در موارد ۷ تا ۳۱ و همه بندهای مواد مذکور، به عنوان اولویت‌های سال‌های دوم و سوم اجرای این قانون می‌باشد.

ماده ۷۱- از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون، مدت زمان اجرای آزمایشی این قانون، سه سال است.